

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1864 al Comisiei din 6 octombrie 2015 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (IGP)]** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1865 al Comisiei din 7 octombrie 2015 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Cipolla bianca di Margherita (IGP)]** 3
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1866 al Comisiei din 13 octombrie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește registrul colecțiilor, monitorizarea respectării normelor de către utilizatori și cele mai bune practici** 4
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1867 al Comisiei din 19 octombrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 494/2002 în ceea ce privește obligația de debarcare** 20
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1868 al Comisiei din 19 octombrie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 22

DECIZII

- ★ **Decizia (UE) 2015/1869 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Belgiei – EGF/2015/003 BE/Ford Genk)** 24
- ★ **Decizia (UE) 2015/1870 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (solicitare din partea Italiei – EGF/2015/004 IT/Alitalia)** 26

★ Decizia (UE) 2015/1871 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Germaniei – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)	28
★ Decizia (UE) 2015/1872 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind mobilizarea Fondului de solidaritate al UE	30
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1873 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control	32
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1874 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control	35
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1875 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control	38
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1876 a Consiliului din 8 octombrie 2015 privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control	43
★ Decizia (UE) 2015/1877 a Comisiei din 20 aprilie 2015 privind tarifele practicate de S.C. Hidroelectrică S.A. din România față de S.C. Termoelectrică S.A. și S.C. Electrocentrale Deva S.A. – SA.33475 (12/C) [notificată cu numărul C(2015) 2648] ⁽¹⁾	46

Rectificări

★ Rectificare la Decizia (PESC) 2015/1836 a Consiliului din 12 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 266, 13.10.2015)	68
---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1864 AL COMISIEI

din 6 octombrie 2015

de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko), depusă de Cipru, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko) ar trebui, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko) (IGP).

Denumirea menționată la primul paragraf identifică un produs din clasa 1.2. Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.) din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽³⁾.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 189, 6.6.2015, p. 14.

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 36).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 octombrie 2015.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1865 AL COMISIEI**din 7 octombrie 2015****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Cipolla bianca di Margherita (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 52 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, cererea de înregistrare a denumirii „Cipolla bianca di Margherita”, depusă de Italia, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 51 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, denumirea „Cipolla bianca di Margherita” ar trebui, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea „Cipolla bianca di Margherita” (IGP).

Denumirea menționată la primul paragraf identifică un produs din clasa 1.6. Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate, din anexa XI la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei ⁽³⁾.*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 octombrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.⁽²⁾ JO C 189, 6.6.2015, p. 17.⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2014 al Comisiei din 13 iunie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 179, 19.6.2014, p. 36).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1866 AL COMISIEI**din 13 octombrie 2015****de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește registrul colecțiilor, monitorizarea respectării normelor de către utilizatori și cele mai bune practici**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (5), articolul 7 alineatul (6) și articolul 8 alineatul (7),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 511/2014 stabilește normele care reglementează respectarea accesului și a împărțirii beneficiilor în ceea ce privește resursele genetice și cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice, în conformitate cu dispozițiile Protocolului de la Nagoya referitor la accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora la Convenția privind diversitatea biologică (denumit în continuare „Protocolul de la Nagoya”). Punerea eficace în aplicare a regulamentului respectiv va contribui, de asemenea, la conservarea diversității biologice și la utilizarea durabilă a componentelor acesteia, în conformitate cu dispozițiile Convenției privind diversitatea biologică.
- (2) Articolele 5 și 8 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 prevăd instrumente voluntare, și anume colecții înregistrate și cele mai bune practici, pentru a ajuta utilizatorii să își respecte obligația de diligență necesară. Identificarea și înregistrarea colecțiilor care aplică efectiv măsurile ce au ca rezultat furnizarea de resurse genetice și de informații conexe doar dacă acestea sunt însoțite de un document care atestă legalitatea accesului și garantează instituirea unor condiții convenite de comun acord, în cazul în care se solicită acest lucru, ar trebui să ajute utilizatorii să se conformeze acestei obligații. Ar trebui să se considere că utilizatorii care obțin resurse genetice dintr-o colecție inclusă în registru au exercitat diligența necesară în ceea ce privește căutarea informațiilor. Identificarea și recunoașterea ca cele mai bune practici ale măsurilor care sunt deosebit de adecvate pentru asigurarea respectării sistemului de implementare a Protocolului de la Nagoya, la costuri accesibile și în condiții de securitate juridică, ar trebui, de asemenea, să ajute utilizatorii să-și îndeplinească obligația de diligență necesară. Ar trebui ca autoritățile competente să ia în considerare punerea efectivă în aplicare a unei bune practici recunoscute de către utilizatori în cadrul controalelor lor privind respectarea normelor de către utilizatori. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor respective, sunt necesare norme detaliate privind procedurile care trebuie urmate în cazul unei cereri de înregistrare a unei colecții sau a unei părți din aceasta, precum și cu privire la recunoașterea celor mai bune practici.
- (3) În cazul în care un solicitant care dorește să fie inclus în registru este membru al unei rețele de colecții, este util ca acesta să furnizeze informații cu privire la orice alte colecții sau părți ale acestora din aceeași rețea care au făcut sau fac obiectul unei cereri în alte state membre. În vederea facilitării tratamentului echitabil și consecvent al solicitanților din diferite state membre, în momentul verificării colecțiilor și părților din acestea, autoritățile competente ale statelor membre care au fost informate cu privire la aceste cereri în legătură cu diferitele colecții sau părți ale acestora în cadrul unei rețele ar trebui să ia în considerare schimbul de informații cu autoritățile statelor membre în care au fost depuse cereri de către alți membri ai rețelei.
- (4) Regulamentul (UE) nr. 511/2014 se aplică resurselor genetice și cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice. Materialul pentru a cărui utilizare este nevoie de o declarație privind diligența necesară include: resursele genetice, cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice, precum și o combinație a celor două.
- (5) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind monitorizarea respectării normelor de către utilizatori, sunt necesare norme detaliate privind declarațiile care urmează să fie făcute de către beneficiarii de fonduri pentru lucrări de cercetare care presupun utilizarea de resurse genetice și

⁽¹⁾ JO L 150, 20.5.2014, p. 59.

cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice, precum și privind declarațiile care urmează să fie făcute de către utilizatori în etapa finală a dezvoltării unui produs dezvoltat prin utilizarea de resurse genetice și de cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice.

- (6) Atunci când se monitorizează respectarea normelor de către utilizatori în etapa de finanțare a cercetării, este important să se garanteze că beneficiarii finanțării înțeleg obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (UE) nr. 511/2014 și că exercită diligența necesară. Este la fel de important să se ofere informații Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor și să se garanteze că aceste informații sunt utile pentru funcționarea și punerea în aplicare a Protocolului de la Nagoya. În cazul în care un certificat de conformitate recunoscut la nivel internațional nu este disponibil, ar trebui să fie prezentate alte informații relevante. Pentru a concilia obiectivele de a prezenta informații utile pentru Centrul de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor și de a nu crea sarcini excesive pentru beneficiarii finanțării pentru cercetare, doar informațiile esențiale pentru identificarea resurselor genetice ar trebui să fie schimbate la acest punct de control.
- (7) Monitorizarea respectării normelor de către utilizatori este eficientă atunci când se desfășoară în statul membru în care are loc utilizarea. Prin urmare, este necesar ca declarația privind diligența necesară să fie depusă la autoritatea competentă din statul membru în care beneficiarul finanțării este stabilit, deoarece în această țară are loc de obicei activitatea de cercetare care implică folosirea de resurse genetice și de cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice.
- (8) Ar trebui evitată multiplicarea inutilă a declarațiilor privind diligența necesară. Prin urmare, o declarație întocmită de către beneficiarii de fonduri pentru cercetare poate viza mai multe resurse genetice sau cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice. De asemenea, poate fi întocmită o singură declarație de către de mai mulți utilizatori care desfășoară în comun lucrări de cercetare ce implică utilizarea de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice, finanțate de un grant. În acest context, ar trebui să se acorde un rol special coordonatorului de proiect, care ar trebui să fie responsabil pentru prezentarea declarațiilor în numele utilizatorilor în cauză. În lumina articolului 12 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, autoritatea competentă care primește declarațiile prezentate de coordonatorul proiectului ar trebui să facă schimb de informații cu omologii din celelalte state membre în cauză.
- (9) În scopul de a monitoriza respectarea normelor de către utilizatori în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, ar trebui să fie stabilită etapa finală a utilizării, și anume etapa finală a dezvoltării unui produs. Se poate considera cu o anumită securitate juridică că etapa finală a dezvoltării unui produs este încheiată în momentul în care este introdusă cererea de aprobare sau autorizare a introducerii pe piață sau în momentul în care se efectuează notificarea solicitată înainte de introducerea pentru prima dată pe piața Uniunii sau, în cazul în care nu se solicită nici aprobarea sau autorizarea introducerii pe piață, nici notificarea, în momentul introducerii pentru prima oară pe piața Uniunii a unui produs dezvoltat prin utilizarea de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice. În unele cazuri, este posibil să nu fie utilizatorul cel care solicită aprobarea sau autorizarea introducerii pe piață, care efectuează notificarea sau care introduce un produs pentru prima dată pe piața Uniunii. Pentru a aborda în mod eficient toate activitățile care utilizează resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice în interiorul Uniunii, declarația privind diligența necesară ar trebui, în acele cazuri, să fie făcută de către utilizatorul care vinde sau transferă în orice alt mod rezultatul utilizării. Monitorizarea eficace a respectării normelor de către utilizatori în interiorul Uniunii ar trebui, de asemenea, să abordeze cazurile în care utilizarea s-a încheiat în Uniune și ceea ce se obține în urma utilizării este vândut sau transferat în orice alt mod în afara Uniunii fără a introduce un produs pe piața Uniunii.
- (10) Aceste diferite evenimente care au drept rezultat declarația privind diligența necesară efectuată de către utilizator în etapa finală a dezvoltării unui produs se exclud reciproc și, prin urmare, declarația ar trebui făcută numai o singură dată. Având în vedere că etapa finală a dezvoltării unui produs este atinsă înainte de producerea oricărui dintre aceste evenimente, declarația privind diligența necesară ar trebui efectuată înainte de producerea primului eveniment.
- (11) Informațiile furnizate în declarațiile privind diligența necesară trebuie să fie furnizate Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor de către autoritățile competente în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014. În lipsa unui certificat de conformitate recunoscut la nivel internațional, ar trebui prezentate alte informații relevante furnizate în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din Protocolul de la Nagoya, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014. Pentru a asigura funcționarea eficientă a Protocolului de la Nagoya și, în special, a Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, ar trebui schimbate doar informații care să faciliteze monitorizarea de către autoritățile naționale competente menționate la articolul 13 alineatul (2) din Protocolul de la Nagoya.

- (12) Este necesară o declarație privind diligența necesară numai pentru resurse genetice sau cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice obținute de la o parte la Protocolul de la Nagoya care a instituit cerințe legislative sau de reglementare privind accesul și împărțirea beneficiilor în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 din Protocolul de la Nagoya.
- (13) Având în vedere caracterul inovator al măsurilor introduse, este adecvat să se reexamineze dispozițiile prezentului regulament. În acest context, rapoartele menționate la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 se pot dovedi utile și, prin urmare, ar trebui să fie luate în considerare, dacă sunt disponibile.
- (14) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru acces și împărțirea beneficiilor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme detaliate privind punerea în aplicare a articolelor 5, 7 și 8 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, care se referă la registrul colecțiilor, monitorizarea respectării normelor de către utilizatori, precum și la cele mai bune practici.

Articolul 2

Registrul colecțiilor

Registrul instituit de Comisie în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 include următoarele informații pentru fiecare colecție sau parte a acesteia:

- (a) un cod de înregistrare atribuit de Comisie;
- (b) numele dat colecției sau unei părți a acesteia, precum și datele de contact ale acesteia;
- (c) numele și datele de contact ale titularului;
- (d) categoria colecției sau a părții din aceasta;
- (e) o scurtă descriere a colecției sau a părții din aceasta;
- (f) un link către baza de date, în cazul în care aceasta există;
- (g) instituția din cadrul autorității competente din statul membru care a verificat capacitatea colecției de a respecta dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (h) data includerii în registru;
- (i) un alt element de identificare, dacă acesta există;
- (j) după caz, data de radiere din registru.

Articolul 3

Cererea de înscriere în registru și notificarea către Comisie

1. O cerere de înscriere a unei colecții sau a unei părți din aceasta în registru, menționată la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, conține informațiile specificate în anexa I la prezentul regulament.

În urma înscrierii în registru a unei colecții sau a unei părți din aceasta, titularul colecției notifică autorității competente orice modificări semnificative care influențează capacitatea colecției de a se conforma criteriilor stabilite la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 și orice modificare a informațiilor prezentate anterior pe baza anexei I partea A la prezentul regulament.

2. În cazul în care un solicitant este membru al unei rețele de colecții, atunci când solicită înscrierea unei colecții sau a unei părți din aceasta în registru, solicitantul poate să informeze autoritățile competente cu privire la orice alte colecții sau părți ale acestora din aceeași rețea care au făcut sau fac, în alte state membre, obiectul unei cereri de înscriere în registru.

Atunci când verifică colecțiile sau părțile din acestea, autoritățile competente ale statelor membre care au fost informate cu privire la astfel de cereri iau în considerare posibilitatea de a face schimb de informații cu autoritățile competente din acele state membre în care au fost depuse celelalte cereri din partea rețelei.

3. Verificarea menționată la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 poate include următoarele:

- (a) verificările la fața locului;
- (b) examinarea anumitor documente și registre ale unei colecții sau ale unei părți a acesteia care sunt relevante pentru a demonstra conformitatea cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (c) examinarea în vederea verificării faptului că anumite eșantioane de resurse genetice și informațiile aferente ale colecției în cauză au fost documentate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (d) examinarea în vederea verificării faptului că titularul colecției are capacitatea de a furniza în mod constant resurse genetice persoanelor terțe în scopul utilizării lor în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (e) interviuri cu persoanele în cauză, cum ar fi titularul colecției, membrii personalului, verficatorii externi, precum și utilizatorii care obțin eșantioane din colecția respectivă.

4. În scopul notificării menționate la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, autoritatea competentă furnizează Comisiei informațiile prezentate de către titularul colecției pe baza anexei I partea A la prezentul regulament. Autoritatea competentă informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestor informații.

Articolul 4

Verificări ale colecțiilor înscrise în registru și acțiuni corective

1. Verificarea menționată la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 care se efectuează de către autoritățile competente este eficace, proporțională și în măsură să detecteze cazurile de nerespectare a dispozițiilor articolului 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv. Ea se efectuează pe baza unui plan revizuit periodic, elaborat prin folosirea unei abordări bazate pe riscuri. Planul ar trebui să prevadă un nivel minim de verificări și să permită o diferențiere în ceea ce privește frecvența controalelor.

2. În cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că o colecție sau o parte a acesteia înscrisă în registru nu mai îndeplinește criteriile stabilite la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, autoritatea competentă efectuează verificări suplimentare.

3. Verificarea menționată la alineatele (1) și (2) poate include următoarele:

- (a) verificări la fața locului;
- (b) examinarea anumitor documente și registre ale unei colecții sau ale unei părți a acesteia care sunt relevante pentru a demonstra conformitatea cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (c) examinarea în vederea verificării faptului că anumite eșantioane de resurse genetice și informațiile aferente au fost documentate și furnizate persoanelor terțe în scopul utilizării lor în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014;
- (d) interviuri cu persoanele în cauză, cum ar fi titularul colecției, membrii personalului, verficatorii externi, precum și utilizatorii care obțin eșantioane din colecția respectivă.

4. titularul colecției și personalul său oferă toată asistența necesară pentru a facilita verificarea menționată la alineatele (1), (2) și (3).

5. Acțiunile corective sau măsurile menționate la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 sunt eficace și proporționale și remediază deficiențele care, dacă nu sunt corectate, ar putea să compromită definitiv capacitatea unei colecții înregistrate de a respecta dispozițiile articolului 5 alineatul (3) din regulamentul respectiv. Acestea pot necesita ca titularul colecției în cauză să introducă instrumente suplimentare sau să își îmbunătățească capacitatea de a aplica instrumentele existente. titularul colecției raportează autorității competente cu privire la punerea în aplicare a acțiunilor sau măsurilor corective identificate.

*Articolul 5***Declarația privind diligența necesară în etapa de finanțare a lucrărilor de cercetare**

1. Beneficiarul unei finanțări a lucrărilor de cercetare care implică utilizarea de resurse genetice și de cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice depune declarația privind diligența necesară solicitată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 la autoritatea competentă din statul membru în care acesta este stabilit. În cazul în care beneficiarul nu este stabilit în Uniune, iar lucrările de cercetare se desfășoară în Uniune, declarația privind diligența necesară se depune la autoritatea competentă a statului membru în care se desfășoară lucrările de cercetare.
2. Declarația privind diligența necesară se depune prin intermediul modelului prevăzut în anexa II, care trebuie completat și trimis. Declarația se depune după primirea primei tranșe din finanțare și după obținerea tuturor resurselor genetice și cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice utilizate în lucrările de cercetare finanțate, însă cel târziu în momentul raportului final sau, în absența unui astfel de raport, la finalul proiectului. Autoritățile naționale pot oferi precizări suplimentare privind momentul depunerii acestei declarații.
3. În cazul în care același proiect de cercetare este finanțat din mai multe surse sau implică mai mulți beneficiari, beneficiarul (beneficiarii) poate (pot) decide să depună o singură declarație. Respectiva declarație se depune de coordonatorul proiectului la autoritatea competentă din statul membru în care coordonatorul proiectului este stabilit. În cazul în care coordonatorul proiectului nu este stabilit în Uniune, iar lucrările de cercetare se desfășoară în Uniune, declarația privind diligența necesară se depune la autoritatea competentă a unuia dintre statele membre în care se desfășoară lucrările de cercetare.
4. În cazul în care autoritatea competentă care primește declarația menționată la alineatele (2) și (3) nu este responsabilă cu transmiterea acesteia în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, aceasta transmite, fără întârzieri nejustificate, această declarație autorității competente responsabile cu transmiterea respectivă.
5. În sensul prezentului articol și al anexei II, „finanțarea lucrărilor de cercetare” înseamnă orice contribuție financiară sub forma unui grant destinată lucrărilor de cercetare, indiferent dacă această contribuție provine din surse comerciale sau necomerciale. Nu sunt incluse resursele bugetare interne ale entităților private sau publice.

*Articolul 6***Declarația privind diligența necesară în etapa finală a dezvoltării unui produs**

1. Pentru utilizarea de resurse genetice și de cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice, utilizatorii depun declarația privind diligența necesară solicitată în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 la autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit utilizatorul. Această declarație se depune prin intermediul modelului prevăzut în anexa III la prezentul regulament, care trebuie completat și trimis.
2. Declarația privind diligența necesară menționată la alineatul (1) se depune o singură dată, înainte de producerea primului dintre următoarele evenimente:
  - (a) se introduce o cerere de aprobare sau autorizare a introducerii pe piață pentru un produs elaborat prin utilizarea de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice;
  - (b) se efectuează o notificare solicitată înainte de introducerea pentru prima dată pe piața Uniunii pentru un produs elaborat prin utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice;
  - (c) se introduce pe piața Uniunii, pentru prima oară, un produs dezvoltat prin utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice pentru care nu se solicită aprobarea sau autorizarea introducerii pe piață și nicio notificare;
  - (d) rezultatul utilizării este vândut sau transferat, în orice alt mod, unei persoane fizice sau juridice din cadrul Uniunii pentru ca persoana respectivă să desfășoare una dintre activitățile menționate la literele (a), (b) și (c);
  - (e) utilizarea în Uniune a luat sfârșit și ceea ce se obține în urma utilizării este vândut sau transferat în orice alt mod unei persoane fizice sau juridice din afara Uniunii.

3. În sensul prezentului articol și al anexei III, „rezultatul utilizării” înseamnă produsele, precursorii sau predecesorii unui produs, precum și părțile de produse care urmează a fi încorporate într-un produs final, planuri sau proiecte, pe baza cărora s-ar putea realiza fabricarea și producția fără utilizarea suplimentară de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice.

4. În sensul prezentului articol și al anexei III, „introducere pe piața Uniunii” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima dată a unui produs dezvoltat prin utilizarea de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice pe piața Uniunii; în acest context, punerea la dispoziție înseamnă furnizarea prin orice mijloace, pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit. Introducerea pe piață nu include studiile înainte de comercializare, inclusiv studiile clinice, studiile de teren sau studiile privind rezistența la dăunători, nici punerea la dispoziție de medicamente neautorizate pentru a oferi opțiuni de tratament pentru pacienți individuali sau grupuri de pacienți.

Articolul 7

Transmiterea de informații

1. În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, cu excepția cazului în care informațiile sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, autoritățile competente transmit Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor informațiile primite pe baza părții A din anexele II și III la prezentul regulament, fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de o lună de la data la care informațiile au fost primite.

2. În cazul în care informații esențiale, precum cele privind utilizatorul și utilizarea, locul de acces sau resursele genetice, în lipsa cărora registrul nu ar putea fi publicat pe site-ul Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, sunt considerate confidențiale, autoritățile competente iau în considerare mai degrabă transmiterea respectivelor informații esențiale direct către autoritățile naționale competente menționate la articolul 13 alineatul (2) din Protocolul de la Nagoya.

3. În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, autoritățile competente transmit Comisiei informațiile primite pe baza anexelor II și III la prezentul regulament, cu excepția cazului în care aceste informații sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014.

4. În cazul în care Comisia nu are acces în permanență la aceste informații prin mijloace electronice, o astfel de transmitere se efectuează o dată la șase luni, începând cu 9 noiembrie 2016.

Articolul 8

Cerere de recunoaștere acordată unei bune practici

1. Cererile depuse în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 sunt prezentate Comisiei prin furnizarea informațiilor și a documentației justificative specificate în anexa IV la prezentul regulament.

2. O parte interesată care nu reprezintă utilizatorii, dar participă la accesul, colectarea, transferul sau comercializarea de resurse genetice sau la elaborarea de măsuri și politici privind resursele genetice, furnizează, o dată cu cererea sa, informații, astfel cum se specifică în anexa IV la prezentul regulament, privind interesul său legitim în dezvoltarea și supravegherea unei combinații de proceduri, instrumente sau mecanisme care, atunci când sunt puse în aplicare în mod efectiv de către un utilizator, permit utilizatorului respectiv să respecte obligațiile prevăzute la articolele 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014.

3. Comisia trimite o copie a cererii și a documentației justificative autorităților competente din toate statele membre.

4. Autoritățile competente pot transmite Comisiei observații cu privire la cerere în termen de două luni de la primirea documentelor menționate la alineatul (3).

5. Comisia confirmă primirea unei cereri și furnizează solicitantului un număr de referință în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Comisia indică solicitantului un termen limită orientativ în care se va pronunța asupra cererii sale.

Comisia informează solicitantul dacă sunt necesare informații sau documente suplimentare pentru a putea efectua evaluarea cererii.

6. Solicitantul transmite Comisiei orice informații și documente suplimentare solicitate fără întârzieri nejustificate.
7. Comisia trimite o copie a documentelor menționate la alineatul (6) autorităților competente din toate statele membre.
8. Autoritățile competente pot transmite Comisiei observații cu privire la informațiile sau documentele menționate la alineatul (6) în termen de două luni de la primirea copiei documentelor respective.
9. Comisia informează solicitantul de fiecare dată când, din cauza necesității de a obține informații sau documente suplimentare pentru evaluarea cererii, revizuieste termenul limită orientativ în care se va pronunța cu privire la cererea respectivă.

Comisia informează solicitantul în scris cu privire la stadiul evaluării cererii cel puțin o dată la șase luni.

Articolul 9

Recunoaștere și retragerea recunoașterii acordate unei bune practici

1. În cazul în care Comisia decide să acorde recunoaștere unei bune practici în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 sau să retragă recunoașterea acordată unei bune practici în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din respectivul regulament, Comisia informează cu privire la respectiva decizie fără întârzieri nejustificate asociația utilizatorilor sau celelalte părți interesate, precum și autoritățile competente ale statelor membre.
2. Comisia precizează motivele deciziei sale de a acorda recunoaștere unei bune practici sau de a retrage recunoașterea acordată unei bune practici și publică respectiva decizie în registrul stabilit în temeiul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014.

Articolul 10

Informații privind modificările ulterioare aduse unei bune practici recunoscute

1. În cazul în care Comisia este informată, în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, cu privire la orice modificări sau actualizări aduse unei bune practici recunoscute, ea trimite o copie a acestor informații autorităților competente din toate statele membre.
2. Autoritățile competente pot transmite Comisiei observații cu privire la modificările sau actualizările respective în termen de două luni de la primirea informațiilor.
3. Comisia evaluează, luând în considerare observațiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol, dacă combinația de proceduri, instrumente sau mecanisme modificată sau actualizată permite încă utilizatorilor să-și respecte obligațiile prevăzute la articolele 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014.
4. Autoritățile competente informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la toate informațiile obținute în urma controalelor efectuate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, indicând nerespectarea articolelor 4 și 7 din regulamentul respectiv, care ar putea evidenția posibile deficiențe ale bunei practici.

Articolul 11

Deficiențe în ceea ce privește cea mai bună practică

1. În cazul în care Comisia primește informații fundamentate cu privire la cazuri repetate sau semnificative de nerespectare a dispozițiilor de la articolele 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 de către un utilizator care pune în aplicare cea mai bună practică, aceasta solicită asociației de utilizatori sau celorlalte părți interesate să prezinte observații în legătură cu presupusa nerespectare a dispozițiilor și cu eventualele deficiențe în ceea ce privește cea mai bună practică pe care le-ar putea indica aceste cazuri.

2. În cazul în care asociația de utilizatori sau celelalte părți interesate prezintă observații, ele trebuie să facă acest lucru în termen de trei luni.
3. Comisia examinează aceste observații și orice documente justificative și trimite copii ale acestora autorităților competente din toate statele membre.
4. Autoritățile competente pot transmite Comisiei comentarii cu privire la observațiile și la documentele justificative menționate în termen de două luni de la primirea copiei documentelor respective.
5. Atunci când Comisia examinează eventualele deficiențe în ceea ce privește cea mai bună practică și cazurile de nerespectare a obligațiilor, prevăzute la articolele 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (4) din regulamentul respectiv, asociația de utilizatori sau celelalte părți interesate supuse examinării cooperează cu Comisia și sprijină acțiunile sale. În cazul în care asociația de utilizatori sau celelalte părți interesate supuse examinării nu fac acest lucru, Comisia poate, fără altă examinare, să retragă recunoașterea celei mai bune practici.
6. Rezultatele examinării efectuate de Comisie sunt concludente și includ orice măsuri corective care trebuie luate de către asociația de utilizatori sau de către celelalte părți interesate. Examinarea poate duce, de asemenea, la decizia de a retrage recunoașterea celei mai bune practici.

Articolul 12

Reexaminare

Comisia reexaminează funcționarea și eficiența prezentului regulament, luând în considerare experiența acumulată în punerea în aplicare a acestuia și în vederea unei eventuale revizuirii a acestuia. O astfel de revizuire ar trebui să ia în considerare impactul prezentului regulament asupra microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, instituțiilor publice de cercetare și sectoarelor specifice, precum și evoluțiile relevante la nivel internațional, în special cele legate de Centrul de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 octombrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Informații care trebuie furnizate în momentul introducerii unei cereri de înscriere în registrul colecțiilor în temeiul articolului 3 alineatul (1)

PARTEA A

Informațiile care trebuie înscrise în registru

În temeiul articolului 3 alineatul (1), informațiile care trebuie furnizate în momentul introducerii unei cereri de înscriere în registrul colecțiilor sunt următoarele:

1. Informații cu privire la titularul colecției (nume, tip de entitate, adresă, e-mail, număr de telefon).
2. Indicarea faptului că cererea se referă la o colecție sau la o parte a unei colecții.
3. Informații cu privire la colecție sau la partea relevantă a acesteia [nume; element de identificare (cod/număr), dacă acesta există; adresă (adrese), site internet, dacă acestea există; link către baza de date online a colecției de resurse genetice, dacă aceasta există].
4. O scurtă descriere a colecției sau a părții relevante a acesteia.

În cazul în care doar o parte a unei colecții trebuie să fie inclusă în registru, ar trebui să fie furnizate detaliile privind partea (părțile) relevantă (relevante) și caracteristicile distinctive ale acesteia (acestora).

5. Categoria colecției

Cererea ar trebui să furnizeze informații privind categoria căreia îi aparține colecția sau o parte a acesteia.

Tabelul categoriilor de colecții

		Specificități					
		Specimene integrale ⁽¹⁾	Părți				
			Semințe, spori sexuați sau embrioni	Gameți ♀ ♂		Celule somatice	Acizi nucleici
Animale	Vertebrate						
	Nevertebrate						
Plante							
Alge							
Protista							
Ciuperci							
Bacterii							
Arheobacterii							
Virusuri							
Alte grupări ⁽³⁾							

Note

⁽¹⁾ În cazul în care nu este vizată nicio parte specifică a unui specimen, se face trimitere la rubrica corespunzătoare din „Specimene integrale”.

⁽²⁾ „Alte părți” includ părțile reproducătoare asexuate, structurile de reproducere vegetativă, cum ar fi tulpini, butași, tuberculi, rizomi.

⁽³⁾ „Alte grupări” includ mușcăiuri vâscoase etc.

PARTEA B

Dovezi ale capacității colecției sau a părții relevante a acesteia de a se conforma articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014

Oricare dintre următoarele documente poate fi atașat cererii (sau legat de aceasta) ca dovadă a capacității colecției sau a părții relevante a acesteia de a se conforma articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014:

- coduri de conduită, orientări sau standarde naționale sau internaționale, elaborate de asociații sau organizații, și la care colecția se conformează, precum și informații referitoare la instrumentele de care dispune colecția pentru aplicarea acestor coduri de conduită, orientări sau standarde;
- principii, orientări, coduri de conduită sau manuale de proceduri relevante, dezvoltate și aplicate în cadrul colecției și orice instrumente suplimentare pentru aplicarea acestora;
- certificarea colecției în temeiul sistemelor relevante, naționale sau internaționale;
- informații privind participarea colecției la rețele de colecții internaționale și privind cererile conexe depuse de colecțiile partenere în alte state membre în vederea înscrierii lor în registru (opțional);
- orice alte documente relevante.

ANEXA II

Model de declarație privind diligența necesară care trebuie prezentată în etapa de finanțare a lucrărilor de cercetare în temeiul articolului 5 alineatul (2)

PARTEA A

Informații care trebuie transmise Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014

În cazul în care informațiile furnizate sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, vă rugăm totuși să le furnizați, să bifați căsuța corespunzătoare și să justificați caracterul confidențial la sfârșitul prezentei anexe.

În cazul în care ați marcat drept confidențiale informații esențiale (de exemplu, informații privind resursele genetice sau cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice, locul de acces sau forma de utilizare) fără de care registrul nu ar fi publicat pe site-ul internet al Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, aceste informații nu vor fi comunicate Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, dar vor putea fi transmise direct autorităților competente din țara furnizoare.

Pentru fiecare grant primit, este necesară cel puțin o declarație: diferiții beneficiari ai unui singur grant pot alege să prezinte fie declarații individuale, fie o declarație comună, prin intermediul coordonatorului de proiect.

Depun prezenta declarație pentru utilizarea de:

Vă rugăm să bifați căsuța sau căsuțele corespunzătoare:

Resurse genetice:

Cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice

1. Obiectul cercetării sau codul de identificare al grantului:

Confidențial

2. Beneficiarul sau beneficiarii finanțării, inclusiv datele lor de contact:

Nume:

Adresă:

E-mail:

Telefon:

Site internet, dacă există:

3. Informații privind exercitarea diligenței necesare:

- (a) Un certificat de conformitate recunoscut la nivel internațional (i) a fost emis pentru accesul meu (entității mele) sau (ii) acoperă condițiile accesului la resursa (resursele) genetică (genetice) și la cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice.

În cazul în care este bifată această căsuță, vă rugăm să indicați identificatorul unic al certificatului de conformitate recunoscut la nivel internațional:

Vă rugăm să treceți la partea B punctul 1.

- (b) În cazul în care căsuța de la litera (a) nu a fost bifată, vă rugăm să completați următoarele informații:

(i) Locul de acces:

Confidențial

- (ii) Descrierea resurselor genetice sau a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice utilizate sau identificatorul (identificatorii) unic(i), dacă acesta (aceștia) există:

Confidențial

- (iii) Identificatorul permisului de acces sau al unui document echivalent ⁽¹⁾, dacă acesta există:

Confidențial

Vă rugăm să treceți la partea B punctul 2.

PARTEA B

Informații care nu trebuie transmise Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor

1. Declar că mă angajez să păstrez și să transfer utilizatorului (utilizatorilor) ulterior(i) o copie a certificatului de conformitate recunoscut la nivel internațional, precum și informații privind conținutul condițiilor convenite de comun acord, relevante pentru utilizatorii ulteriori.

Vă rugăm să treceți la punctul 3.

2. Declar că sunt în posesia următoarelor informații, pe care le voi păstra și le voi transfera utilizatorului (utilizatorilor) ulterior(i):

(a) data accesului;

(b) persoana sau entitatea care a acordat consimțământul prealabil în cunoștință de cauză, după caz;

(c) persoana sau entitatea căreia i-a fost acordat consimțământul prealabil în cunoștință de cauză (după caz), dacă acest consimțământ nu mi-a fost acordat direct mie sau entității mele;

(d) condiții convenite de comun acord, după caz;

(e) sursa de la care eu sau entitatea mea am obținut resursa genetică și cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice;

(f) prezența sau absența unor drepturi și obligații în ceea ce privește accesul și împărțirea beneficiilor, inclusiv a drepturilor și obligațiilor referitoare la aplicațiile și comercializarea ulterioare;

3. În cazul în care resursa (resursele) genetică (genetice) a (au) fost obținută (obținute) dintr-o colecție înregistrată, vă rugăm să furnizați codul de înregistrare al colecției:

4. Grantul pentru cercetare este finanțat din următoarele surse:

Private

Publice

5. Statul membru (statele membre) în care are loc sau a avut loc activitatea de cercetare care implică folosirea de resurse genetice și de cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice:

Confidențialitate

Dacă ați declarat că unele informații sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, vă rugăm să precizați, pentru fiecare informație, motivele pentru care ați declarat că se aplică această confidențialitate:

Data:

Locul:

Semnătura ⁽²⁾:

⁽¹⁾ Dovada deciziei de a acorda consimțământul prealabil în cunoștință de cauză sau aprobarea pentru accesul la resursele genetice și cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice.

⁽²⁾ Semnătura beneficiarului finanțării sau a persoanei responsabile din cadrul instituției de cercetare.

ANEXA III

Model de declarație privind diligența necesară care trebuie prezentată în etapa finală a dezvoltării unui produs în temeiul articolului 6 alineatul (1)

PARTEA A

Informații care trebuie transmise Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014

În cazul în care informațiile furnizate sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, vă rugăm totuși să le furnizați, să bifați căsuța corespunzătoare și să justificați caracterul confidențial la sfârșitul prezentei anexe.

În cazul în care ați marcat drept confidențiale informații esențiale (de exemplu, informații privind resursele genetice sau cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice, locul de acces sau forma de utilizare) fără de care registrul nu ar fi publicat pe site-ul internet al Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, aceste informații nu vor fi comunicate Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor, dar vor putea fi transmise direct autorităților competente din țara furnizoare.

În cazul în care utilizarea a implicat mai mult decât o resursă genetică sau cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice, vă rugăm să furnizați informații relevante pentru fiecare dintre resursele genetice sau cunoștințele tradiționale utilizate.

Declar că am îndeplinit obligațiile care îmi revin în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014. Depun prezenta declarație pentru utilizarea de:

Vă rugăm să bifați căsuța sau căsuțele corespunzătoare:

Resurse genetice:

Cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice

1. Denumirea produsului sau descrierea rezultatului utilizării ⁽¹⁾ sau descrierea a ceea ce se obține în urma utilizării ⁽²⁾:

Confidențial

2. Coordonatele utilizatorului:

Nume:

Adresă:

E-mail:

Telefon:

Site internet, dacă există:

3. Declarația este făcută cu ocazia următorului eveniment:

Vă rugăm să bifați căsuța corespunzătoare:

(a) se introduce o cerere de aprobare sau autorizare a introducerii pe piață pentru un produs elaborat prin utilizarea de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice;

(b) se efectuează o notificare solicitată înainte de introducerea pentru prima dată pe piața Uniunii pentru un produs elaborat prin utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice;

⁽¹⁾ „Rezultatul utilizării resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice” înseamnă produsele, precursorii sau predecesorii unui produs, precum și părțile de produse care urmează a fi încorporate într-un produs final, planuri sau proiecte, pe baza cărora s-ar putea realiza fabricarea și producția fără utilizarea suplimentară de resurse genetice și cunoștințe tradiționale asociate cu resursele genetice.

⁽²⁾ În cazul în care utilizarea în Uniune a luat sfârșit și ceea ce se obține în urma utilizării este vândut sau transferat în orice alt mod unei persoane fizice sau juridice din afara Uniunii.

- (c) se introduce pe piața Uniunii, pentru prima oară, un produs dezvoltat prin utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice pentru care nu se solicită aprobarea sau autorizarea introducerii pe piață și nicio notificare;
- (d) rezultatul utilizării este vândut sau transferat, în orice alt mod, unei persoane fizice sau juridice din cadrul Uniunii pentru ca persoana respectivă să desfășoare una dintre activitățile menționate la literele (a), (b) și (c);
- (e) utilizarea a luat sfârșit în Uniune și ceea ce se obține în urma utilizării este vândut sau transferat în orice alt mod unei persoane fizice sau juridice din afara Uniunii.

4. Informații privind exercitarea diligenței necesare:

- (a) Un certificat de conformitate recunoscut la nivel internațional (i) a fost emis pentru accesul meu (entității mele) sau (ii) acoperă condițiile accesului la resursa (resursele) genetică (genetice) și la cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice.

În cazul în care este bifată această căsuță, vă rugăm să indicați identificatorul unic al certificatului de conformitate recunoscut la nivel internațional:

Vă rugăm să treceți la partea B punctul 2.

- (b) În cazul în care căsuța de la litera (a) nu a fost bifată, vă rugăm să completați următoarele informații:

(i) Locul de acces:

Confidențial

(ii) Descrierea resursei genetice sau a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice utilizate sau identificatorul (identificatorii) unic(i), dacă acesta (aceștia) există;

Confidențial

(iii) Data accesului:

Confidențial

(iv) Identificatorul permisului de acces sau al unui document echivalent ⁽¹⁾, dacă acesta există:

Confidențial

(v) Persoana sau entitatea care a acordat consimțământul prealabil în cunoștință de cauză:

Confidențial

(vi) Persoana sau entitatea căreia i-a fost acordat consimțământul prealabil în cunoștință de cauză:

Confidențial

(vii) Utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice face obiectul condițiilor convenite de comun acord?

Da

Nu

Confidențial

Vă rugăm să treceți la partea B punctul 1.

⁽¹⁾ Dovada deciziei de a acorda consimțământul prealabil în cunoștință de cauză sau aprobarea pentru accesul la resursele genetice și cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice.

PARTEA B

Informații care nu trebuie transmise Centrului de informare pentru acces și împărțirea beneficiilor

1. Informații privind exercitarea diligenței necesare:

(a) Sursa directă a resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice:

(b) Există vreo restricție în condițiile convenite de comun acord care limitează posibila utilizare a resursei (resurselor) genetice sau a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice, de exemplu, care să permită utilizarea doar în scopuri necomerciale?

Da Nu Nu se aplică.

(c) Condițiile convenite de comun acord prevăd drepturi și obligații convenite în ceea ce privește aplicațiile și comercializarea ulterioare?

Da Nu Nu se aplică

2. În cazul în care resursa (resursele) genetică (genetice) a (au) fost obținută (obținute) dintr-o colecție înregistrată, vă rugăm să furnizați codul de înregistrare al colecției:

3. În cazul în care puneți în aplicare o bună practică recunoscută în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, vă rugăm să furnizați numărul de înregistrare:

4. Ce categorie descrie mai bine produsul dumneavoastră (facultativ)?

(a) produse cosmetice

(b) medicamente

(c) produse alimentare și băuturi

(d) control biologic

(e) ameliorarea plantelor

(f) creșterea animalelor

(g) altele, vă rugăm să specificați:

5. Statul membru (statele membre) în care a avut loc utilizarea resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate cu resursele genetice:

6. Statul membru (statele membre) în care produsul urmează să fie introdus pe piață, ca urmare a procedurii de aprobare, de autorizare sau de notificare menționate la articolul 6 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (EU) 2015/1866 al Comisiei sau introdus pe piață în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (c) din regulamentul respectiv:

Confidențialitate

Dacă ați declarat că unele informații sunt confidențiale în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 511/2014, vă rugăm să precizați, pentru fiecare informație, motivele pentru care ați declarat că se aplică această confidențialitate:

Data:

Locul:

Semnătura ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Semnătura persoanei responsabile din punct de vedere legal pentru etapa finală a dezvoltării unui produs.

ANEXA IV

Informații care trebuie furnizate în momentul introducerii unei cereri de recunoaștere a unei bune practici în temeiul articolului 8 alineatul (1)

În temeiul articolului 8 alineatul (1), informațiile care trebuie furnizate în momentul introducerii unei cereri de recunoaștere a unei bune practici sunt următoarele:

1. Mențione precizând dacă cererea se face în numele unei asociații de utilizatori sau al altor părți interesate.
2. Datele de contact ale asociației de utilizatori sau ale altor părți interesate (nume, adresă, e-mail, număr de telefon și site internet, dacă acesta există).
3. În cazul în care cererea este formulată de către o asociație de utilizatori, ar trebui furnizate următoarele elemente:
  - (a) dovada care atestă că asociația este stabilită în conformitate cu cerințele statului membru în care este situat solicitantul;
  - (b) descrierea organizării și a structurii asociației.
4. În cazul în care cererea este formulată de către alte părți interesate, ar trebui să fie explicate motivele pentru care acestea au un interes legitim pentru obiectul Regulamentului (UE) nr. 511/2014.
5. Informațiile furnizate ar trebui să descrie modul în care solicitantul este implicat în elaborarea de măsuri și politici legate de resurse genetice sau modul în care solicitantul are acces la resursele genetice și la cunoștințele tradiționale asociate cu resursele genetice și colectează, transferă sau comercializează aceste resurse și cunoștințe.
6. Descrierea combinației de proceduri, instrumente sau mecanisme elaborate de către solicitant, care, atunci când este pusă în aplicare în mod eficient, permite utilizatorilor să-și respecte obligațiile prevăzute la articolele 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014.
7. Descrierea modului în care se va efectua supravegherea procedurilor, instrumentelor sau mecanismelor prevăzute la punctul 6.
8. Informații privind statul membru (statele membre) în care este situat solicitantul și în care aceasta își desfășoară activitatea.
9. Informații privind statul membru (statele membre) în care își desfășoară activitatea utilizatorii care pun în aplicare cea mai bună practică supravegheată de asociație sau de cealaltă parte interesată.

Lista documentelor justificative referitoare la punctele 5 și 6:

- (a) lista personalului relevant care lucrează pentru organizația care depune o cerere sau a eventualilor subcontractanți, însoțită de descrierea sarcinilor lor legate de dezvoltarea și supravegherea celor mai bune practici;
- (b) declarația privind absența conflictului de interese, din partea solicitantului și a eventualilor subcontractanți, în cadrul elaborării și supravegherii combinației de proceduri, instrumente sau mecanisme ⁽¹⁾;
- (c) în cazul în care sarcinile legate de dezvoltarea celor mai bune practici sau de supravegherea unor astfel de practici sau ambele sunt subcontractate, descrierea sarcinilor respective.

⁽¹⁾ Taxele sau contribuțiile voluntare plătite de către utilizatori unei asociații nu ar trebui considerate ca ducând la un conflict de interese.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1867 AL COMISIEI**din 19 octombrie 2015****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 494/2002 în ceea ce privește obligația de debarcare**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine ⁽¹⁾, în special articolul 48,

întrucât:

- (1) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, eliminarea treptată a practicii aruncării capturilor înapoi în mare prin introducerea unei obligații de debarcare pentru capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură reprezintă unul dintre obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului.
- (2) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, obligația de debarcare se aplică de la 1 ianuarie 2016 pentru merluciu în zonele de pescuit definite de această specie.
- (3) Anumite dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 494/2002 al Comisiei ⁽³⁾ intră în conflict cu obligația de debarcare prin faptul că obligă pescarii să arunce capturile de merluciu care depășesc anumite limite privind componența capturilor.
- (4) Aceste dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 494/2002 ar trebui modificate prin impunerea obligației ca toate capturile neintenționate de merluciu să fie debarcate și scăzute din cotele alocate.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru pescuit și acvacultură,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 494/2002 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol 1a:

„Articolul 1a

În sensul prezentului regulament, «capturi neintenționate» înseamnă capturi accidentale de organisme marine care, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ^(*), trebuie debarcate și scăzute din cotele alocate fie din cauză că au dimensiuni inferioare dimensiunii minime de referință pentru conservare, fie din cauză că depășesc cantitățile permise de normele privind componența capturilor sau privind capturile accidentale.

^(*) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).”

⁽¹⁾ JO L 125, 27.4.1998, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 494/2002 al Comisiei din 19 martie 2002 de stabilire a unor măsuri tehnice suplimentare pentru refacerea rezervei de merluciu din subzonele ICES III, IV, V, VI și VII și diviziunile ICES VIII a, b, d, e (JO L 77, 20.3.2002, p. 8).

2. La articolul 2 se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Alineatul (1) nu se aplică pentru capturile neintenționate de merluciu care fac obiectul obligației de debarcare de la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Respectivele capturi neintenționate se debarcă și se scad din cotele alocate.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 octombrie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1868 AL COMISIEI**din 19 octombrie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 octombrie 2015.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	40,0
	MA	124,3
	MK	46,1
	TR	95,4
	ZZ	76,5
0707 00 05	AL	38,5
	TR	116,7
	ZZ	77,6
0709 93 10	TR	148,5
	ZZ	148,5
0805 50 10	AR	145,5
	CL	149,0
	TR	110,5
	UY	72,3
	ZA	146,4
	ZZ	124,7
	0806 10 10	BR
	EG	194,4
	MK	95,6
	TR	168,4
	ZZ	181,6
0808 10 80	AR	122,1
	CL	106,6
	MK	23,1
	NZ	159,2
	US	120,3
	ZA	155,1
	ZZ	114,4
0808 30 90	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2015/1869 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 6 octombrie 2015

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Belgiei – EGF/2015/003 BE/Ford Genk)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (4),

având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾, în special punctul 13,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) urmărește să ofere sprijin lucrătorilor disponibilizați și persoanelor care desfășoară o activitate independentă a căror activitate a încetat ca urmare a modificărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale mondiale, generate de globalizare, ca urmare a continuării crizei economice și financiare mondiale sau ca urmare a unei noi crize economice și financiare mondiale, precum și să le ofere asistență în vederea reintegrării pe piața muncii.
- (2) FEG nu trebuie să depășească o sumă anuală maximă de 150 de milioane EUR (la prețurile din 2011), după cum se prevede la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) La 24 martie 2015, Belgia a depus cererea EGF/2015/003 BE/Ford Genk pentru a obține o contribuție financiară din FEG în urma disponibilizărilor și a încetărilor activităților (denumite în continuare „disponibilizări”) care au avut loc la uzina Ford din Genk și la 11 furnizori și producători din aval. Cererea a fost completată cu informații suplimentare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013. Cererea respectivă îndeplinește cerințele pentru stabilirea unei contribuții financiare din FEG, astfel cum se prevede la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013.
- (4) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a se furniza o contribuție financiară în valoare de 6 268 564 EUR ca urmare a cererii depuse de Belgia.
- (5) În scopul de a reduce la minimum timpul necesar pentru mobilizarea FEG, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la data adoptării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015, se mobilizează din Fondul european de ajustare la globalizare suma de 6 268 564 EUR în credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 6 octombrie 2015.

Adoptată la Strasbourg, 6 octombrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

DECIZIA (UE) 2015/1870 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 6 octombrie 2015****privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (solicitare din partea Italiei – EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (4),având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾, în special punctul 13,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) urmărește să ofere sprijin lucrătorilor disponibilizați și persoanelor care desfășoară o activitate independentă a căror activitate a încetat ca urmare a modificărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale mondiale, generate de globalizare, ca urmare a continuării crizei economice și financiare mondiale sau ca urmare a unei noi crize economice și financiare mondiale, precum și să le ofere asistență în vederea reintegrării pe piața muncii.
- (2) FEG nu trebuie să depășească o sumă anuală maximă de 150 de milioane EUR (la prețurile din 2011), după cum se prevede la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) La 24 martie 2015, Italia a depus cererea EGF/2015/004 IT/Alitalia pentru a obține o contribuție financiară din partea FEG, ca urmare a disponibilizărilor care au avut loc la Gruppo Alitalia ⁽⁴⁾ în Italia. Cererea a fost completată cu informații suplimentare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013. Cererea respectivă îndeplinește cerințele necesare pentru acordarea unei contribuții financiare din FEG, astfel cum se prevede la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013.
- (4) Prin urmare, ar trebui mobilizat FEG pentru a se furniza o contribuție financiară în valoare de 1 414 848 EUR ca răspuns la cererea depusă de Italia.
- (5) În scopul de a reduce la minimum timpul necesar pentru mobilizarea FEG, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la data adoptării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, se mobilizează din Fondul european de ajustare la globalizare suma de 1 414 848 EUR sub formă de credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

⁽⁴⁾ Alitalia Compagnia Aerea Italiana S.p.A. și Air One S.p.A. (CAI First S.p.A., CAI Second S.p.A. și Alitalia Loyalty).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 6 octombrie 2015.

Adoptată la Strasbourg, 6 octombrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

DECIZIA (UE) 2015/1871 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 6 octombrie 2015****privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (cerere din partea Germaniei – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de ajustare la globalizare (2014-2020) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (4),

având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾, în special punctul 13,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) urmărește să ofere sprijin lucrătorilor disponibilizați și persoanelor care desfășoară o activitate independentă a căror activitate a încetat în urma schimbărilor structurale majore intervenite în practicile comerciale internaționale, generate de globalizare, ca urmare a continuării crizei economice și financiare mondiale sau ca urmare a unei noi crize economice și financiare mondiale, precum și să le acorde asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii.
- (2) FEG nu depășește o sumă anuală maximă de 150 de milioane EUR (la prețurile din 2011), după cum se prevede la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) La 26 februarie 2015, Germania a depus cererea EGF/2015/002 DE/Adam Opel pentru o contribuție financiară din partea FEG, în urma unor concedieri la societatea Adam Opel AG și la un furnizor din Germania. Cererea a fost completată cu informații suplimentare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013. Cererea respectivă îndeplinește cerințele pentru stabilirea unei contribuții financiare din partea FEG, astfel cum se prevede la articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1309/2013.
- (4) Prin urmare, FEG ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară în valoare de 6 958 623 EUR ca răspuns la cererea depusă de Germania.
- (5) În scopul de a reduce la minimum timpul necesar pentru mobilizarea FEG, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la data adoptării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015, se mobilizează din Fondul european de ajustare la globalizare suma de 6 958 623 EUR în credite de angajament și credite de plată.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 6 octombrie 2015.

Adoptată la Strasbourg, 6 octombrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

DECIZIA (UE) 2015/1872 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 6 octombrie 2015
privind mobilizarea Fondului de solidaritate al UE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽²⁾, în special punctul 11,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Obiectivul Fondului de solidaritate al Uniunii Europene („fondul”) este de a permite Uniunii să răspundă rapid, eficient și cu flexibilitate situațiilor de urgență și să-și exprime solidaritatea față de populația din regiunile afectate de catastrofe.
- (2) Fondul nu poate depăși o sumă anuală maximă de 500 de milioane EUR (la prețurile din 2011), astfel cum se prevede la articolul 10 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾.
- (3) Bulgaria a depus o cerere de mobilizare a fondului ca urmare a condițiilor aspre de iarnă.
- (4) Grecia a depus două cereri de mobilizare a fondului ca urmare a inundațiilor care au avut loc în această țară.
- (5) Comisia consideră că cererile îndeplinesc condițiile de acordare a ajutorului pus la dispoziție de Fondul de solidaritate, astfel cum sunt prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2012/2002.
- (6) Prin urmare, fondul ar trebui mobilizat pentru a oferi o contribuție financiară echivalentă cu întreaga sumă de 16 274 765 EUR aferentă cererilor prezentate de Bulgaria și de Grecia.
- (7) Există posibilitatea de a se efectua realocări de credite în conformitate cu punctul 11 a doua teză din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013. Creditele pentru plăți în avans pentru exercițiul financiar 2015 au fost utilizate într-o măsură foarte limitată pentru cele trei cereri care fac obiectul prezentei decizii, soldul care trebuie plătit în cazul acestora fiind de 14 647 288 EUR. În consecință, suma totală a mobilizării va fi finanțată prin realocarea creditelor disponibile pentru plățile în avans în bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, nefiind necesare credite suplimentare.
- (8) Pentru a reduce la minimum perioada necesară pentru mobilizarea fondului, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la data adoptării,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2015, se mobilizează din Fondul de solidaritate al Uniunii Europene suma de 16 274 765 EUR în credite de angajament și de plată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311, 14.11.2002, p. 3).

⁽²⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

Valoarea totală a acestei mobilizări se acoperă din creditele mobilizate prin Decizia (UE) 2015/422 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ pentru efectuarea de plăți în avans la bugetul Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2015, disponibile la linia bugetară 13 06 01. Suma disponibilă pentru plăți în avans de la linia bugetară respectivă se reduce în consecință.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 6 octombrie 2015.

Adoptată la Strasbourg, 6 octombrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/422 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2014 privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene (JO L 68, 13.3.2015, p. 47).

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1873 A CONSILIULUI**din 8 octombrie 2015****privind supunerea substanțelor 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR) și 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45) unor măsuri de control**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În cadrul unei sesiuni speciale a Comitetului științific extins al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (EMCDDA), a fost elaborat, în conformitate cu articolul 6 din Decizia 2005/387/JAI, un raport de evaluare a riscurilor noii substanțe psihoactive 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR), care a fost transmis ulterior Comisiei și Consiliului la 19 septembrie 2014.
- (2) 4,4'-DMAR este un derivat sintetic substituit al oxazolinei. Este un derivat al substanțelor aminorex și 4-metilaminorex (4-MAR), două stimulente sintetice controlate în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope.
- (3) Substanța 4,4'-DMAR este disponibilă pe piața drogurilor din Uniune cel puțin din decembrie 2012, fiind notificată în sistemul de avertizare timpurie în decembrie 2012. Nouă state membre au raportat detectări ale acestei substanțe ca urmare a unor confiscări, în principal sub formă de pulbere și tablete de culoare albă sau colorată, precum și în probe biologice prelevate.
- (4) 4,4'-DMAR a apărut pe piața noilor substanțe psihoactive ca „substanță chimică utilizată în cercetare”, fiind vândută de comercianți cu amănuntul din mediul online, iar în prezent este disponibilă la distribuitorii stradali de droguri. 4,4'-DMAR este vândută și consumată ca substanță în sine, dar a fost, de asemenea, vândută în mod înșelător pe piața ilicită drept ecstasy și amfetamine.
- (5) Au fost înregistrate 31 de decese asociate cu 4,4'-DMAR în trei state membre, în perioada iunie 2013-iunie 2014. În majoritatea cazurilor, 4,4'-DMAR fie a fost cauza decesului, fie, împreună cu alte substanțe, a contribuit în mod probabil la deces. Un stat membru a raportat un caz de intoxicație neletală.
- (6) Nu există studii privind toxicitatea substanței 4,4'-DMAR.
- (7) Nu există date privind frecvența utilizării 4,4'-DMAR. Cu toate acestea, informațiile disponibile sugerează că aceasta nu a fost utilizată pe scară largă. Informațiile obținute în urma cazurilor care au implicat decese sugerează, de asemenea, că utilizatorii 4,4'-DMAR au consumat această substanță în necunoștință de cauză, în contextul în care căutau alte stimulente.
- (8) Există o implicare limitată a grupurilor infracționale organizate în fabricarea, distribuția, traficul și furnizarea de 4,4'-DMAR în Uniune. Precursorii chimici și procedurile de sinteză utilizate pentru fabricarea 4,4'-DMAR sunt necunoscute.
- (9) 4,4'-DMAR nu se regăsește pe lista substanțelor controlate în temeiul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite din 1961 privind substanțele stupefiante sau al Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope. Substanța nu face în prezent și nu a făcut obiectul niciunei evaluări în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite și nici nu este prevăzută o astfel de evaluare.
- (10) În cazul substanței 4,4'-DMAR nu s-a stabilit sau recunoscut vreo utilizare medicală, umană sau veterinară, în Uniune. În afară de utilizarea ei în materiale analitice de referință și în cercetarea științifică de investigare a caracteristicilor sale chimice, farmacologice și toxicologice, nu există niciun indiciu că substanța ar fi utilizată în alte scopuri.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

- (11) Raportul de evaluare a riscurilor arată că dovezile științifice disponibile referitoare la substanța 4,4'-DMAR sunt limitate și evidențiază faptul că ar fi necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și riscurile sociale pe care aceasta le prezintă. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile în prezent oferă motive suficiente pentru ca substanța 4,4'-DMAR să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Din cauza riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă consumul de 4,4'-DMAR, demonstrate de detectarea substanței în mai multe cazuri de deces, a faptului că utilizatorii pot consuma substanța în necunoștință de cauză și a faptului că substanța este lipsită de valoare medicală, 4,4'-DMAR ar trebui să fie supusă unor măsuri de control.
- (12) Întrucât trei state membre aplică deja măsuri de control privind substanța 4,4'-DMAR în temeiul unor dispoziții naționale conforme cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope iar cinci state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier și ar oferi protecție împotriva riscurilor legate de prezența și utilizarea substanței.
- (13) În cadrul unei sesiuni speciale a Comitetului științific extins al EMCDDA, a fost elaborat, în conformitate cu articolul 6 alineatele (2), (3) și (4) din Decizia 2005/387/JAI, un raport de evaluare a riscurilor prezentate de noua substanță psihoactivă 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazină (MT-45), care a fost transmis ulterior Comisiei și Consiliului la data de 6 octombrie 2014.
- (14) MT-45 este o piperazină N,N'-disubstituită, având un inel de ciclohexan atașat de unul din atomii de azot din inelul piperazinei și o grupare 1,2-difeniletil atașată de celălalt atom de azot. MT-45 face parte dintr-o serie de analgezice pe bază de 1-(1,2-difeniletil)piperazină inventate la începutul anilor 1970.
- (15) MT-45 este prezentă pe piața drogurilor din Uniune din octombrie 2013, fiind vândută ca „substanță chimică utilizată în cercetare”, în special pe internet. EMCDDA a identificat 12 site-uri internet pe care substanța MT-45 a fost oferită spre vânzare de furnizori și comercianți cu amănuntul, dintre care unii se pare că își au sediul în Uniune.
- (16) Un stat membru a raportat un total de 28 de decese care au survenit între noiembrie 2013 și iulie 2014. În majoritatea cazurilor, s-a confirmat din punct de vedere analitic prezența MT-45 în probele biologice. Aproximativ 18 cazuri de intoxicații neletale au fost, de asemenea, raportate de către același stat membru, iar caracteristicile clinice ale acestora au fost similare intoxicației cu opioide, răspunzând în unele cazuri la naloxonă, un antagonist al receptorilor opioizi.
- (17) Există mai multe studii pe animale care indică faptul că toxicitatea acută a substanței MT-45 este de câteva ori mai mare decât cea a morfinei.
- (18) Informațiile disponibile în prezent sugerează că MT-45 nu a fost utilizată pe scară largă. Substanța pare să fie utilizată în principal în mediul familial, fie de către utilizatori care doresc să încerce o substanță nouă, fie de utilizatori dependenți de opioide care nu au acces la heroină sau orice alt opioid. Utilizatorii pot combina MT-45 cu alte substanțe psihoactive. Nu există nicio informație cu privire la riscurile sociale care pot fi legate de MT-45.
- (19) Nu există dovezi care să ateste implicarea criminalității organizate în fabricarea, distribuția, traficul și furnizarea substanței MT-45 în Uniune. Precursorii chimici și procedurile de sinteză utilizate pentru fabricarea MT-45 detectate în statele membre sunt necunoscute.
- (20) MT-45 nu se regăsește pe lista substanțelor controlate în temeiul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite din 1961 privind substanțele stupefiante sau al Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope. Substanța nu face în prezent și nu a făcut obiectul niciunei evaluări în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite și nici nu este prevăzută o astfel de evaluare.
- (21) În cazul substanței MT-45 nu s-a stabilit sau recunoscut vreo utilizare medicală, umană sau veterinară, în Uniune. În afară de utilizarea ei în materiale analitice de referință și în cercetarea științifică de investigare a caracteristicilor sale chimice, farmacologice și toxicologice, nu există niciun indiciu că substanța ar fi utilizată în alte scopuri.
- (22) Raportul de evaluare a riscurilor arată că dovezile științifice disponibile referitoare la substanța MT-45 sunt limitate și evidențiază faptul că ar fi necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și riscurile sociale pe care aceasta le prezintă. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile în prezent oferă motive suficiente pentru ca MT-45 să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Din cauza riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de detectarea substanței în mai multe cazuri de deces, precum și a faptului că substanța este lipsită de valoare medicală, MT-45 ar trebui să fie supusă unor măsuri de control.

- (23) Întrucât un stat membru aplică deja măsuri de control privind substanța MT-45 în temeiul unor dispoziții naționale conforme cu obligațiile care decurg din Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite din 1961 privind substanțele stupefiante și din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope și întrucât șapte state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier și ar oferi protecție împotriva riscurilor legate de prezența și utilizarea substanței.
- (24) Decizia 2005/387/JAI conferă Consiliului competențe de executare cu scopul de a oferi, la nivelul Uniunii, un răspuns rapid și bazat pe cunoștințe de specialitate în cazul apariției unor noi substanțe psihoactive detectate și raportate de statele membre, prin supunerea substanțelor respective unor măsuri de control în întreaga Uniune. Deoarece au fost respectate condițiile și procedura pentru începerea exercitării competențelor de punere în aplicare sus-menționate, ar trebui adoptată o decizie de punere în aplicare pentru a supune substanțele 4,4'-DMAR și MT-45 unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (25) Danemarcei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (26) Irlandei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (27) Regatului Unit nu îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, acesta nu participă la adoptarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI, nu are obligații în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Următoarele noi substanțe psihoactive fac obiectul măsurilor de control în întreaga Uniune:

- (a) 4-metil-5-(4-metilfenil)-4,5-dihidrooxazol-2-amină (4,4'-DMAR);
- (b) 1-ciclohexil-4-(1,2-difeniletil)piperazina (MT-45).

Articolul 2

Până la data de 21 octombrie 2016, statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu dreptul lor intern, pentru a supune noile substanțe psihoactive menționate la articolul 1 măsurilor de control și sancțiunilor penale, astfel cum prevede legislația lor în baza obligațiilor care le revin în temeiul Convenției unice a Organizației Națiunilor Unite din 1961 privind substanțele stupefiante și/sau al Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Luxemburg, 8 octombrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ASSELBORN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1874 A CONSILIULUI
din 8 octombrie 2015
privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) În cadrul unei sesiuni speciale a Comitetului științific extins al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (EMCDDA), a fost elaborat, în conformitate cu articolul 6 din Decizia 2005/387/JAI, un raport de evaluare a riscurilor asociate 4-metilamfetaminei, care a fost prezentat Comisiei la 29 noiembrie 2012.
- (2) 4-metilamfetamina este un derivat de sinteză prin metilarea nucleului amfetaminei care, conform eșantioanelor confiscate, se prezintă predominant sub formă de praf și de pastă cu conținut de amfetamină și cafeină, dar care a putut fi observat și sub formă de comprimate ori sub formă lichidă. Această substanță a apărut pe piața ilicită a amfetaminei, unde este vândută și folosită la fel ca drogul controlat, amfetamina. A fost semnalat un caz de descoperire a substanței într-un produs comercial vândut pe internet. Principalul precursor chimic utilizat la sinteza 4-metilamfetaminei este 4-metilbenzilmetilcetona (4-metil-BMK), care pare să fie comercializată pe internet și nu este controlată în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1988 împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope.
- (3) Efectele fizice specifice 4-metilamfetaminei au fost rareori semnalate de către consumatori, deoarece, în general, aceștia nu știu că au consumat această substanță. Cele câteva rapoarte disponibile par să indice însă efecte de tip stimulator ale substanței. Din puținele informații disponibile cu privire la om reiese că, printre efectele nedorite ale 4-metilamfetaminei, se numără hipertermia, hipertensiunea, anorexia, greața, transpirația, tulburările gastrice, tusea, voma, durerile de cap, palpitațiile, insomnia, paranoia, anxietatea și depresia. Datele actuale nu sunt suficiente pentru a se stabili potențialul relativ al substanței de a crea dependență.
- (4) După cum reiese din sursele limitate de date disponibile, toxicitatea acută a 4-metilamfetaminei este similară cu cea a altor substanțe stimulative. Anumite elemente par să indice faptul că o combinație a 4-metilamfetaminei cu alte substanțe, printre care amfetamina și cafeina, poate antrena un risc mai ridicat de creștere a toxicității globale.
- (5) În patru state membre s-au înregistrat, în total, 21 de decese în cazul cărora, cu ocazia examinării post-mortem, s-a constatat prezența 4-metilamfetaminei singure sau în combinație cu una sau mai multe substanțe. Deși rolul 4-metilamfetaminei în aceste decese nu poate fi determinat cu certitudine pe baza informațiilor disponibile, această substanță a fost, în unele cazuri, principalul drog detectat, situându-se la niveluri comparabile cu cele constatate în anumite cazuri de deces cauzat de consumul de amfetamină.
- (6) S-a descoperit 4-metilamfetamină în 15 state membre, în timp ce un singur stat membru a raportat fabricarea substanței pe teritoriul său. Prevalența specifică 4-metilamfetaminei este dificil de estimat. Nu există nicio informație cu privire la o cerere specifică pentru această substanță din partea unor grupuri de consumatori, aceasta nefiind comercializată prin magazinele online.
- (7) Din informațiile disponibile pare să reiasă că 4-metilamfetamina este produsă și distribuită de aceleași grupuri de criminalitate organizată care sunt implicate în fabricarea amfetaminei și în traficul de amfetamină.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

- (8) 4-metilamfetamina nu are valori terapeutice cunoscute, demonstrate sau recunoscute, nu este utilizată ca medicament în Uniune și nu face obiectul niciunei autorizații de introducere pe piață în Uniune. În afară de utilizarea sa ca etalon analitic de referință și în lucrările de cercetare științifică, nu există niciun element care să indice că ea ar putea fi utilizată în alte scopuri legitime.
- (9) 4-metilamfetamina nu face în prezent obiectul niciunei evaluări și nu a fost evaluată în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite. Opt state membre supun substanța unor măsuri de control prevăzute de legislația în domeniul drogurilor, în conformitate cu obligațiile care le revin statelor membre în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope. Alte două state membre aplică acestei substanțe definiția generică a fenetilaminei prevăzută în legislația lor națională, în timp ce un stat membru o supune unor măsuri de control în temeiul legislației naționale în domeniul medicamentelor.
- (10) În Raportul de evaluare a riscurilor se arată că dovezile științifice disponibile cu privire la caracteristicile și riscurile 4-metilamfetaminei sunt limitate și se subliniază faptul că sunt necesare studii suplimentare cu privire la riscurile sanitare și sociale generale asociate substanței. Cu toate acestea, dovezile disponibile oferă motive suficiente pentru ca 4-metilamfetamina să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor sanitare prezentate de această substanță, după cum o demonstrează descoperirea sa în mai multe cazuri raportate de deces, mai ales atunci când este consumată în combinație cu alte substanțe, a puternicei sale asemănări cu amfetamina, din punctul de vedere al aspectului și al efectelor, a faptului că substanța poate fi consumată în necunoaștință de cauză, precum și ca urmare a valorii sale terapeutice limitate sau a utilizării sale limitate ca medicament, 4-metilamfetamina ar trebui supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (11) Supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control în întreaga Uniune ar putea contribui la evitarea problemelor legate de asigurarea respectării legii și de cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, având în vedere că această substanță face deja obiectul unor măsuri de control în 10 state membre.
- (12) De asemenea, stabilirea unor măsuri de control în întreaga Uniune ar putea contribui la împiedicarea transformării 4-metilamfetaminei într-o alternativă la amfetamină pe piețele ilicite de droguri.
- (13) Decizia 2005/387/JAI conferă Consiliului competențe de punere în aplicare cu scopul de a oferi, la nivelul Uniunii, un răspuns rapid și bazat pe cunoaștințe de specialitate în cazul apariției unor noi substanțe psihoactive detectate și raportate de statele membre, prin supunerea substanțelor respective unor măsuri de control în întreaga Uniune. Deoarece au fost respectate condițiile și procedura pentru începerea exercitării competențelor de punere în aplicare sus-menționate, ar trebui adoptată o decizie de punere în aplicare pentru a supune substanța 4-metilamfetamină unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (14) Prezenta decizie înlocuiește Decizia 2013/129/UE a Consiliului ⁽¹⁾, care a fost anulată de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) prin hotărârea sa din 16 aprilie 2015 pronunțată în cauza C-317/13 ⁽²⁾. În hotărârea respectivă, Curtea a menținut efectele Deciziei 2013/129/UE până la intrarea în vigoare a unor noi acte destinate să o înlocuiască. Prin urmare, începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, Decizia 2013/129/UE încetează să producă efecte.
- (15) Pentru a asigura continuitatea măsurilor de control în întreaga Uniune în ceea ce privește 4-metilamfetamina, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea noii substanțe psihoactive în cauză unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2013/129/UE.
- (16) Danemarcei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (17) Irlandei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (18) Regatului Unit nu îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, acesta nu participă la adoptarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI, nu are obligații în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Noua substanță psihoactivă 4-metilamfetamina face obiectul unor măsuri de control în întreaga Uniune.

⁽¹⁾ Decizia 2013/129/UE a Consiliului din 7 martie 2013 privind supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control (JO L 72, 15.3.2013, p. 11).

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 16 aprilie 2015, Parlamentul/Consiliul, C-317/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Articolul 2

Decizia 2013/129/UE încetează să producă efecte de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea 4-metilamfetaminei unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2013/129/UE.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Luxemburg, 8 octombrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

J. ASSELBORN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1875 A CONSILIULUI**din 8 octombrie 2015****privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Rapoartele de evaluare a riscurilor cu privire la noile substanțe psihoactive 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxi-pirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) au fost întocmite în conformitate cu Decizia 2005/387/JAI în cadrul unei sesiuni speciale a Comitetului științific extins al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (EMCDDA) și au fost prezentate ulterior, la 23 aprilie 2014, Comisiei și Consiliului.
- (2) Substanțele 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV și metoxetamina nu au făcut obiectul unei evaluări la nivelul Organizației Națiunilor Unite în momentul în care evaluarea de risc a fost solicitată la nivelul Uniunii, dar acestea au fost evaluate în luna iunie 2014 în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății de către Comitetul de experți privind dependența de droguri.
- (3) Substanțele 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV și metoxetamina nu au nicio utilizare medicală (umană sau veterinară) demonstrată sau recunoscută. În afară de utilizarea acestora în materialele de referință analitice și în cercetarea științifică de investigare a caracteristicilor chimice, farmacologice și toxicologice ale acestora ca urmare a apariției lor pe piața drogurilor – și, în cazul 25I-NBOMe, de asemenea, în domeniul neurochimiei –, nu există niciun indiciu că aceste substanțe sunt utilizate în alte scopuri.
- (4) 25I-NBOMe este un derivat sintetic puternic al 2,5-dimetoxi-4-iodofenetilamină (2C-I), un halucinogen clasic cu acțiuni serotonergice, care a fost supus unei evaluări a riscurilor, măsurilor de control și sancțiunilor penale la nivelul Uniunii începând din 2003 prin Decizia 2003/847/JAI a Consiliului ⁽²⁾.
- (5) Efectele fizice specifice ale substanței 25I-NBOMe sunt dificil de determinat, deoarece nu există studii publicate de evaluare a toxicității acute și cronice, a efectelor psihologice și comportamentale și a potențialului de dependență al substanței, precum și din cauza faptului că informațiile și datele disponibile sunt limitate. Din observații clinice ale persoanelor care au consumat această substanță rezultă faptul că aceasta are efecte halucinogene și potențialul de a induce agitație severă, confuzie, halucinații auditive și vizuale intense, agresiune, accidente violente și traume autoinduse.
- (6) În trei state membre au fost înregistrate patru cazuri de deces asociate cu 25I-NBOMe. În patru state membre, care au semnalat 32 de cazuri de intoxicații neletale, au fost raportate cazuri de toxicitate severă asociate cu consumul acestei substanțe. În cazul în care această nouă substanță psihoactivă ar deveni disponibilă și ar fi utilizată pe scară mai largă, implicațiile pentru sănătatea individuală și pentru cea publică ar putea fi semnificative. Nu există informații disponibile cu privire la riscurile sociale asociate cu substanța 25I-NBOMe.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.⁽²⁾ Decizia 2003/847/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind măsurile de control și sancțiunile penale referitoare la noile droguri sintetice 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 și TMA-2 (JO L 321, 6.12.2003, p. 64).

- (7) Un număr de 22 de state membre și Norvegia au raportat la EMCDDA și la Oficiul European de Poliție (Europol) că au detectat substanța 25I-NBOMe. Nu sunt disponibile date privind frecvența utilizării substanței 25I-NBOMe, dar informațiile limitate care există sugerează că este posibil ca aceasta să fie consumată în diferite și multiple contexte, cum ar fi la domiciliu, în baruri, în cluburi de noapte și în timpul unor festivaluri de muzică.
- (8) Substanța 25I-NBOMe este comercializată și vândută în mod deschis pe internet ca „substanță chimică utilizată în cercetare”, iar informațiile obținute în urma confiscărilor, a colectării de eșantioane, de pe site-urile de consumatori și de la comercianții cu amănuntul din mediul online indică faptul că aceasta este vândută ca drog de sine stătător și că, de asemenea, este comercializată ca substitut „legal” pentru LSD. EMCDDA a identificat peste 15 comercianți cu amănuntul din mediul online care vând această substanță și care pot fi situați în Uniune și în China.
- (9) Raportul de evaluare a riscurilor arată că dovezile științifice disponibile referitoare la substanța 25I-NBOMe sunt limitate și evidențiază faptul că ar fi necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și cele sociale pe care aceasta le prezintă. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile oferă motive suficiente pentru ca substanța 25I-NBOMe să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de detectarea ei în mai multe cazuri de deces consemnate, a faptului că consumatorii o pot consuma în necunoștință de cauză și a lipsei valorii sau utilizării ei medicale, substanța 25I-NBOMe ar trebui să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (10) Întrucât șase state membre aplică deja măsuri de control privind substanța 25I-NBOMe în temeiul legislației naționale în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope iar șapte state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, precum și la protejarea împotriva riscurilor pe care le pot prezenta prezența și utilizarea acesteia.
- (11) Substanța AH-7921 este un analgezic opioid sintetic cu o structură atipică, cunoscută în general de furnizorii din mediul online, de site-urile de consumatori și de media sub denumirea de „doxilam”. Aceasta poate fi ușor confundată cu „doxilamina”, un medicament antihistaminic cu proprietăți sedative și hipnotice, care ar putea conduce la supradoze involuntare.
- (12) Efectele fizice specifice ale substanței AH-7921 sunt dificil de determinat, din cauză că nu există studii publicate de evaluare a toxicității acute și cronice, a efectelor psihologice și comportamentale și a potențialului de dependență al substanței, precum și din cauza faptului că informațiile și datele disponibile sunt limitate. Pe baza rapoartelor privind consumatorii, efectele substanței AH-7921 par a fi asemănătoare efectelor opioidelor clasice, și anume, un sentiment de ușoară euforie, senzație de mâncărime a pielii și relaxare. Starea de greață pare a fi un efect advers tipic. În afară de autoexperimentarea substanței AH-7921, precum și de „utilizarea în scopuri recreative”, unii dintre consumatori raportează că utilizează acest nou drog ca autotratament pentru a îndepărta durerea, iar alții pentru a atenua simptomele de sevraj cauzate de încetarea consumului de alte opioide. Acest lucru poate semnala un eventual grad de răspândire a AH-7921 în rândul populației care utilizează opioide injectabile.
- (13) Nu există date privind frecvența utilizării AH-7921, însă din informațiile disponibile rezultă faptul că aceasta nu este utilizată la scară largă și că, atunci când este utilizată, o astfel de utilizare are loc la domiciliu.
- (14) În perioada decembrie 2012-septembrie 2013, în trei state membre s-au înregistrat 15 cazuri de deces, substanța AH-7921, singură sau în combinație cu alte substanțe, fiind detectată în eșantioane *post mortem*. Deși nu se poate stabili cu certitudine rolul substanței AH-7921 în toate aceste decese, în unele cazuri aceasta a fost în mod specific menționată la rubrica privind cauza decesului. Un stat membru a raportat șase intoxicații neletale asociate cu AH-7921. În cazul în care această nouă substanță psihoactivă ar deveni disponibilă și ar fi utilizată pe scară mai largă, implicațiile pentru sănătatea individuală și pentru cea publică ar putea fi semnificative. Nu există informații disponibile cu privire la riscurile sociale asociate cu substanța AH-7921.
- (15) Raportul de evaluare a riscurilor arată că dovezile științifice disponibile referitoare la substanța AH-7921 sunt limitate și evidențiază faptul că ar fi necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și cele sociale pe care aceasta le prezintă. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile oferă motive suficiente pentru ca substanța AH-7921 să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de detectarea ei în mai multe cazuri de deces consemnate, a faptului că consumatorii o pot consuma în necunoștință de cauză și a lipsei valorii ei medicale sau utilizării ei în scopuri medicale, substanța AH-7921 ar trebui să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (16) Întrucât un stat membru aplică deja măsuri de control privind substanța AH-7921 în temeiul legislației naționale în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope iar cinci state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, precum și la protejarea împotriva riscurilor pe care le pot implica prezența și utilizarea acesteia.

- (17) MDPV este un derivat sintetic inelar de substituție a catinonei înrudit chimic cu pirovalerona, ambele fiind supuse controlului în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope.
- (18) Informațiile privind toxicitatea cronică și acută asociată cu MDPV, precum și cu privire la efectele psihologice și comportamentale și la potențialul de dependență nu sunt colectate în mod uniform în cadrul Uniunii. Informațiile cuprinse în studii publicate, confirmate de cazuri clinice, indică faptul că profilul psihofarmacologic observat în cazul MDPV este similar cu cel al cocainei și al metamfetaminei, deși este mai puternic și mai durabil. În plus, substanța MDPV s-a dovedit a fi de zece ori mai puternică în ceea ce privește capacitatea sa de a induce activarea locomotorie, tahicardia și hipertensiunea.
- (19) Site-urile de consumatori indică faptul că toxicitatea sa acută poate provoca efecte adverse la om, similare cu cele asociate altor substanțe stimulative. Acestea includ psihoze paranoide, tahicardie, hipertensiune, diaforeză, probleme respiratorii, agitație severă, halucinații auditive și vizuale, anxietate profundă, hipertermie, izbucniri violente și disfuncții multiple ale organelor.
- (20) În perioada septembrie 2009-august 2013 s-au înregistrat 108 cazuri de deces în opt state membre și în Norvegia, unde substanța MDPV a fost detectată în eșantioane biologice *post mortem* sau a fost implicată în cauzele decesului. Un număr total de 525 de cazuri de intoxicații neletale asociate cu MDPV au fost raportate de opt state membre. În cazul în care această nouă substanță psihoactivă ar deveni disponibilă și ar fi utilizată pe scară mai largă, implicațiile pentru sănătatea individuală și pentru cea publică ar putea fi semnificative.
- (21) Detectarea substanței MDPV a fost raportată, de asemenea, în eșantioanele biologice legate de accidente rutiere letale sau neletale sau de conducerea sub influența drogurilor, în patru state membre, începând din 2009.
- (22) MDPV a fost prezentă pe piața drogurilor din Uniune începând cu luna noiembrie 2008, iar 27 de state membre, precum și Norvegia și Turcia, au raportat confiscarea mai multor kilograme de substanță. MDPV este vândută ca substanță de sine stătătoare, dar a fost detectată, de asemenea, în combinație cu alte substanțe. Aceasta este comercializată la scară largă de furnizorii și comercianții cu amănuntul din mediul online, în „magazinele de etnobotanice” și de traficantii de pe stradă. Există indicii care sugerează un grad de organizare în ceea ce privește producerea de tablete și distribuția acestei substanțe în Uniune.
- (23) Raportul de evaluare a riscurilor arată că sunt necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și cele la nivel social pe care le prezintă MDPV. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile oferă motive suficiente pentru ca substanța MDPV să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de detectarea ei în mai multe cazuri de deces consemnate, a faptului că consumatorii o pot consuma în necunoștință de cauză și a lipsei valorii ei medicale sau utilizării ei în scopuri medicale, substanța MDPV ar trebui să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (24) Întrucât 21 de state membre aplică deja măsuri de control privind substanța MDPV în temeiul legislației naționale în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope iar patru state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, precum și la protejarea împotriva riscurilor care pot fi generate de prezența și utilizarea acesteia.
- (25) Metoxetamina este o substanță arilciclohexilamină care, din punct de vedere chimic, este similară cu ketamina și cu fenciclidina (PCP), substanță aflată sub control internațional. La fel ca și ketamina și PCP, aceasta are proprietăți disociative.
- (26) Nu există studii de evaluare a toxicității cronice și acute asociate cu metoxetamina, nici a efectelor psihologice și comportamentale sau a potențialului de dependență. Experiențele autoraportate de site-urile de consumatori sugerează efecte adverse similare cu cele ale intoxicației cu ketamină. Acestea includ greață și vomă severă, dificultăți respiratorii, convulsii, dezorientare, anxietate, catatonie, agresiune, halucinare, paranoia și psihoză. În plus, intoxicațiile acute cu metoxetamină pot include efecte stimulative (agitație, tahicardie și hipertensiune) și caracteristici cerebrale, care nu sunt previzibile în cazul intoxicației acute cu ketamină.
- (27) Un număr de 20 de decese asociate cu metoxetamină au fost raportate de șase state membre care au detectat substanța în eșantioane *post mortem*. Utilizată singură sau în combinație cu alte substanțe, metoxetamina a fost depistată în 20 de cazuri de intoxicații neletale raportate de cinci state membre. În cazul în care această nouă substanță psihoactivă ar deveni disponibilă și ar fi utilizată pe scară mai largă, implicațiile pentru sănătatea individuală și pentru cea publică ar putea fi semnificative.

- (28) Un număr de 23 de state membre, precum și Turcia și Norvegia au raportat detectarea de metoxetamină începând cu luna noiembrie 2010. Informațiile sugerează faptul că metoxetamina este vândută și consumată ca substanță de sine stătătoare, dar și că este vândută ca substitut „legal” al ketaminei prin intermediul comercianților cu amănuntul din mediul online, al „magazinelor de etnobotanice” și al traficantilor de pe stradă.
- (29) Au fost confiscate pe teritoriul Uniunii mai multe kilograme sub formă de pulbere, dar nu există informații cu privire la posibila implicare a criminalității organizate. Fabricarea metoxetaminei nu necesită echipamente sofisticate.
- (30) Datele privind frecvența sunt limitate la studii nereprezentative realizate în două state membre. Studiile respective indică faptul că frecvența utilizării metoxetaminei este mai mică decât cea a ketaminei. Informațiile disponibile evidențiază că aceasta ar putea fi consumată în contexte diferite și multiple, inclusiv la domiciliu, în baruri, în cluburi de noapte și în timpul unor festivaluri de muzică.
- (31) Raportul de evaluare a riscurilor arată că sunt necesare cercetări suplimentare pentru a se determina riscurile pentru sănătate și cele la nivel social pe care le prezintă metoxetamina. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile oferă motive suficiente pentru ca metoxetamina să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de detectarea ei în mai multe cazuri de deces consemnate, a faptului că consumatorii o pot consuma în necunoștință de cauză și a lipsei valorii ei medicale sau utilizării ei în scopuri medicale, metoxetamina ar trebui să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (32) Întrucât nouă state membre aplică deja măsuri de control privind metoxetamina în temeiul legislației naționale în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope iar nouă state membre aplică alte măsuri legislative pentru a o controla, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, precum și la protejarea împotriva riscurilor pe care le pot implica prezența și utilizarea acesteia.
- (33) Decizia 2005/387/JAI conferă Consiliului competențe de executare în scopul de a oferi la nivelul Uniunii un răspuns rapid și bazat pe cunoștințe de specialitate în cazul apariției unor noi substanțe psihoactive detectate și raportate de statele membre, prin supunerea substanțelor respective unor măsuri de control în întreaga Uniune. Deoarece au fost respectate condițiile și procedura pentru începerea exercitării competențelor de punere în aplicare sus-menționate, ar trebui adoptată o decizie de punere în aplicare pentru a supune substanțele 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV și metoxetamina unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (34) În hotărârea sa din 16 aprilie 2015 pronunțată în cauzele conexe C-317/13 și C-679/13 ⁽¹⁾, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că, înainte de adoptarea unei decizii de punere în aplicare în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Decizia 2005/387/JAI, Consiliul ar trebui să consulte Parlamentul European. Decizia de punere în aplicare 2014/688/UE a Consiliului ⁽²⁾ a fost adoptată în lipsa unei astfel de consultări prealabile și, în consecință, este afectată de un viciu procedural. Prin urmare, Decizia 2014/688/UE ar trebui să fie înlocuită cu prezenta decizie.
- (35) Pentru a asigura continuitatea măsurilor de control în întreaga Uniune, precum și a respectării obligațiilor statelor membre care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope și din Convenția unică a Organizației Națiunilor Unite din 1961 privind substanțele stupefiante cu privire la substanțele 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxiptovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină), prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea noilor substanțe psihoactive în cauză unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2014/688/UE.
- (36) Danemarcei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (37) Irlandei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.

⁽¹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 16 aprilie 2015, Parlament/Consiliu, cazurile conexe C-317/13 și C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/688/UE a Consiliului din 25 septembrie 2014 privind supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-(dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxiptovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control (JO L 287, 1.10.2014, p. 22).

- (38) Regatul Unit nu îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, acesta nu participă la adoptarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI, nu are obligații în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Următoarele substanțe psihoactive noi fac obiectul măsurilor de control în întreaga Uniune:

- (a) 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe);
- (b) 3,4-dicloro-N-([1-dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921);
- (c) 3,4-metilenedioxipirovaleronă (MDPV);
- (d) 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină).

Articolul 2

Decizia 2014/688/UE este înlocuită, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea substanțelor 4-iodo-2,5-dimetoxi-N-(2-metoxibenzil)fenetilamină (25I-NBOMe), 3,4-dicloro-N-([1-dimetilamino)ciclohexil]metil)benzamidă (AH-7921), 3,4-metilendioxipirovaleronă (MDPV) și 2-(3-metoxifenil)-2-(etilamino)ciclohexanonă (metoxetamină) unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2014/688/UE.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Luxemburg, 8 octombrie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ASSELBORN

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1876 A CONSILIULUI
din 8 octombrie 2015
privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2005/387/JAI a Consiliului din 10 mai 2005 privind schimbul de informații, evaluarea riscurilor și controlul noilor substanțe psihoactive ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Un raport de evaluare a riscurilor noii substanțe psihoactive 5-(2-aminopropil)indol a fost elaborat, în conformitate cu articolul 6 din Decizia 2005/387/JAI, de către Comitetul științific extins al Observatorului European pentru Droguri și Toxicomanie (EMCDDA) în cadrul unei sesiuni extraordinare și a fost transmis ulterior Comisiei și Consiliului la data de 16 aprilie 2013.
- (2) Substanța 5-(2-aminopropil)indol este un derivat sintetic de indol, substituit la partea fenil a sistemului inelar indol. Aceasta pare a fi o substanță stimuloare, care poate avea, de asemenea, efecte halucinogene. Substanța 5-(2-aminopropil)indol a fost depistată mai ales sub formă de pudră, dar și de tablete și capsule. Poate fi cumpărată prin intermediul internetului și din „magazinele de etnobotanice”, fiind comercializată ca „substanță chimică utilizată în cercetare”. De asemenea, a fost detectată în eșantioane prelevate de la un produs vândut drept „drog legal”, denumit „Benzo Fury”, precum și în tablete care seamănă cu ecstasy.
- (3) Informațiile și datele existente sugerează că toxicitatea acută a substanței 5-(2-aminopropil)indol se poate manifesta la oameni sub forma unor efecte adverse, cum ar fi tahicardie și hipertermie, putând cauza, de asemenea, midriază, agitație și tremur. Substanța 5-(2-aminopropil)indol poate interacționa cu alte substanțe, inclusiv cu medicamente și stimulente care acționează asupra sistemului monoaminergic. Efectele fizice specifice ale substanței 5-(2-aminopropil)indol la oameni sunt dificil de determinat, deoarece nu există studii publicate referitoare la toxicitatea acută și cronică, la efectele psihologice și comportamentale și la potențialul de dependență al substanței, precum și deoarece informațiile și datele disponibile sunt limitate.
- (4) S-au înregistrat 24 de decese în patru state membre între aprilie și august 2012, cazuri în care substanța 5-(2-aminopropil)indol a fost depistată singură sau în combinație cu alte substanțe în eșantioane post mortem. Deși nu este posibil să se determine cu certitudine rolul substanței 5-(2-aminopropil)indol în toate aceste decese, în unele cazuri ea a fost în mod specific menționată la rubrica privind cauza decesului. În cazul în care această nouă substanță psihoactivă ar deveni disponibilă și utilizată pe scară mai largă, implicațiile pentru sănătatea individuală și pentru cea publică ar putea fi semnificative. Nu există informații disponibile cu privire la riscurile sociale pe care le prezintă substanța 5-(2-aminopropil)indol.
- (5) Nouă țări europene au raportat la EMCDDA și la Oficiul European de Poliție (Europol) că au depistat substanța 5-(2-aminopropil)indol. Nu sunt disponibile date privind prevalența utilizării substanței 5-(2-aminopropil)indol, dar informațiile limitate care există sugerează că este posibil ca ea să fie consumată în situații similare cu cele în care sunt consumate alte stimulente, cum ar fi acasă, în baruri, în cluburi de noapte sau cu ocazia unor festivaluri de muzică.
- (6) Nu există nicio informație care să sugereze că substanța 5-(2-aminopropil)indol este fabricată în Uniune și nu există nicio dovadă care să sugereze implicarea grupurilor infracționale organizate în fabricarea, distribuirea sau furnizarea acestei noi substanțe psihoactive.
- (7) Substanța 5-(2-aminopropil)indol nu are nicio valoare sau utilizare medicală cunoscută, consacrată sau recunoscută, și nu există nicio autorizație de introducere pe piață în Uniune care să aibă ca obiect această nouă substanță psihoactivă. În afară de utilizarea ei ca standard de referință analitic și în cercetarea științifică, nu există nicio indicație că substanța este utilizată în alte scopuri.

⁽¹⁾ JO L 127, 20.5.2005, p. 32.

- (8) Substanța 5-(2-aminopropil)indol nu a fost încă evaluată și în prezent nu face obiectul unei evaluări în cadrul sistemului Organizației Națiunilor Unite, astfel cum este definit în Decizia 2005/387/JAI. Două state membre aplică măsuri de control privind această nouă substanță psihoactivă în temeiul legislației naționale în conformitate cu obligațiile care decurg din Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1971 privind substanțele psihotrope. Cinci țări europene aplică legislația națională cu privire la noi substanțe psihoactive, mărfuri periculoase sau medicamente periculoase, pentru a supune substanța 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control.
- (9) Raportul de evaluare a riscurilor arată că dovezile științifice disponibile referitoare la substanța 5-(2-aminopropil)indol sunt limitate și evidențiază faptul că ar fi necesare cercetări suplimentare pentru a determina riscurile pentru sănătate și cele sociale pe care ea le prezintă. Cu toate acestea, dovezile și informațiile disponibile oferă motive suficiente pentru a supune substanța 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control în întreaga Uniune. Ca urmare a riscurilor pentru sănătate pe care le prezintă, demonstrate de depistarea ei în mai multe cazuri de deces consemnate, a faptului că utilizatorii pot să o consume în necunoștință de cauză și a lipsei valorii sau utilizării ei medicale, substanța 5-(2-aminopropil)indol ar trebui să fie supusă unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (10) Întrucât șase state membre aplică deja măsuri de control privind substanța 5-(2-aminopropil)indol prin intermediul unor tipuri diferite de dispoziții legislative, supunerea acestei substanțe unor măsuri de control în întreaga Uniune ar contribui la evitarea apariției unor obstacole în ceea ce privește asigurarea respectării legii și cooperarea judiciară la nivel transfrontalier, precum și la protejarea utilizatorilor împotriva riscurilor pe care le poate prezenta consumarea ei.
- (11) Decizia 2005/387/JAI conferă Consiliului competențe de executare cu scopul de a oferi, la nivelul Uniunii, un răspuns rapid și bazat pe cunoștințe de specialitate în cazul apariției unor noi substanțe psihoactive detectate și raportate de statele membre, prin supunerea substanțelor respective unor măsuri de control în întreaga Uniune. Deoarece au fost respectate condițiile și procedura pentru începerea exercitării respectivelor competențe de punere în aplicare, ar trebui adoptată o decizie de punere în aplicare pentru a supune substanța 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control în întreaga Uniune.
- (12) Prezenta decizie înlocuiește Decizia de punere în aplicare 2013/496/UE a Consiliului ⁽¹⁾, care a fost anulată de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) prin hotărârea sa din 16 aprilie 2015 pronunțată în cauza C-679/13 ⁽²⁾. În hotărârea respectivă, Curtea a menținut efectele Deciziei 2013/496/UE până la intrarea în vigoare a unor noi acte destinate să o înlocuiască. Prin urmare, începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, Decizia 2013/496/UE încetează să producă efecte.
- (13) Pentru a asigura continuitatea măsurilor de control în întreaga Uniune în ceea ce privește substanța 5-(2-aminopropil)indol, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea noii substanțe psihoactive în cauză unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2013/496/UE.
- (14) Danemarcei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (15) Irlandei îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, aceasta participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI.
- (16) Regatului Unit nu îi revin obligații în temeiul Deciziei 2005/387/JAI și, prin urmare, acesta nu participă la adoptarea prezentei decizii, care pune în aplicare Decizia 2005/387/JAI, nu are obligații în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Noua substanță psihoactivă 5-(2-aminopropil)indol face obiectul unor măsuri de control în întreaga Uniune.

Articolul 2

Decizia 2013/496/UE încetează să producă efecte de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul pentru supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control și unor sancțiuni penale în legislația lor națională, astfel cum este prevăzut la articolul 2 din Decizia 2013/496/UE.

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/496/UE a Consiliului din 7 octombrie 2013 privind supunerea substanței 5-(2-aminopropil)indol unor măsuri de control (JO L 272, 12.10.2013, p. 44).

⁽²⁾ Hotărârea din 16 aprilie 2015 a Curții de Justiție, Parlament/Consiliu, în cauza C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezenta decizie se aplică în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Luxemburg, 8 octombrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

J. ASSELBORN

DECIZIA (UE) 2015/1877 A COMISIEI**din 20 aprilie 2015****privind tarifele practicate de S.C. Hidroelectrica S.A. din Romania față de S.C. Termoelectrica S.A. și S.C. Electrocentrale Deva S.A. – SA.33475 (12/C)**

[notificată cu numărul C(2015) 2648]

(Numai textul în limba engleză este autentic)**(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere decizia Comisiei de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la ajutorul SA.33475 (12/C, ex 12/NN) ⁽¹⁾,

după invitarea părților terțe să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) La 2 august 2011, Comisia a primit o plângere din partea fondului de investiții S.C. Fondul Proprietatea S.A. (denumită în continuare „reclamantul”), în ceea ce privește cumpărarea de energie electrică de către S.C. Hidroelectrica S.A. („Hidroelectrica”) de la furnizori de energie electrică la prețuri despre care se presupune că au fost stabilite peste nivelul pieței.
- (2) La 25 aprilie 2012, Comisia a informat România că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește contractele prin care Termoelectrica S.A. („Termoelectrica”) și S.C. Electrocentrale Deva S.A. („Electrocentrale Deva”) au furnizat angro energie electrică pentru S.C. Hidroelectrica S.A., denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”.
- (3) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat autoritățile române și părțile interesate să își prezinte observațiile.
- (4) La 23 iulie 2012, autoritățile române au furnizat Comisiei observațiile lor preliminare cu privire la decizia de inițiere a procedurii.
- (5) Comisia a primit doar observații preliminare din partea Termoelectrica, în data de 11 iunie 2012, și din partea Electrocentrale Deva, în data de 12 iunie 2012, care au fost transmise de către autoritățile române Comisiei la data de 26 iulie 2012. Autoritățile române au transmis din nou Comisiei aceleași observații preliminare la data de 2 august 2012.
- (6) La 12 februarie 2013, Comisia a informat autoritățile române că nu a primit nicio observație de la părțile interesate.
- (7) La 24 martie 2013, autoritățile române și-au reiterat poziția preliminară în ceea ce privește cazul de față.
- (8) Comisia a solicitat informații suplimentare din partea autorităților române prin scrisorile din 29 iulie și 11 septembrie 2013, 3 martie, 6 august, 25 septembrie 2014 și 19 ianuarie 2015. Autoritățile române au furnizat informații suplimentare la 11 septembrie 2013, 24 martie, 14 mai, 3 septembrie, 22 septembrie, 10 octombrie, 21 octombrie 2014 și la 20 februarie 2015.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei C(2012) 2552 final din 25 aprilie 2012 privind cazul SA. 33475, p. 46.⁽²⁾ JO C 395, 20.12.2012, p. 46.

- (9) La 16 aprilie 2015, România a renunțat la drepturile care îi reveneau în temeiul articolului 342 din tratat coroborat cu articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1/1958 al Consiliului ⁽³⁾ privind adoptarea deciziei în limba română și a fost de acord ca decizia să fie adoptată în limba engleză.

2. DESCRIEREA MĂSURILOR DE AJUTOR

- (10) Această secțiune descrie părțile contractante (și anume Hidroelectrică, Termoelectrică și Electrocentrale Deva), alți producători de energie electrică, contractele de achiziție a energiei electrice, în contextul pieței energiei electrice din România și al diverselor evoluții și legături dintre presupușii beneficiari.

2.1. Părțile contractante

2.1.1. Hidroelectrică

- (11) Hidroelectrică a fost înființată în 2000. Hidroelectrică este reglementată de dreptul comercial și legea generală a societăților comerciale. Capitalul său social este deținut de statul român prin Ministerul Economiei și Comerțului (80,06 %) și reclamant (19,94 %). Statul român este reprezentat în Adunarea Generală a Acționarilor Hidroelectrică. În conformitate cu Actul Constitutiv al Hidroelectrică, directorul general conduce și reprezintă compania în activitatea curentă și ia în mod independent deciziile privind chestiuni altele decât acelea rezervate adunării generale a acționarilor și consiliului de administrație. În practică, membrii consiliului de administrație al Hidroelectrică cumulau funcțiile cu posturi guvernamentale ⁽⁴⁾.
- (12) Hidroelectrică este principalul producător de energie electrică din România, cu o capacitate anuală de producție de aproximativ 17,5 TWh într-un an cu condiții hidrologice normale. Hidroelectrică produce energie electrică prin centrale electrice cu baraj și prin centrale electrice pe firul apei. Cu toate acestea, producția cunoaște mari variații în funcție de condițiile hidrologice: în 2009, producția Hidroelectrică a fost de 16,4 TWh, în 2010, de 21,3 TWh și, în 2011, de 14,7 TWh. În 2013, Hidroelectrică deținea o cotă de piață de 28,24 %, situându-se înaintea Complexului Energetic Oltenia, un producător de energie termoelectrică pe bază de cărbune, cu o cotă de piață de 20,83 %, și a Nuclearelectrică, cu o cotă de piață de 20,65 %, ambele fiind societăți aflate în proprietatea statului.
- (13) Hidroelectrică a fost plasată în procedură de insolvență la 26 iunie 2012 ⁽⁵⁾ și a ieșit din această procedură la 26 iunie 2013 ⁽⁶⁾. Începând cu 25 februarie 2014, Hidroelectrică a fost plasată din nou în procedură de insolvență.

2.1.2. Beneficiarii

- (14) Furnizorii cu care Hidroelectrică a încheiat contractele care fac obiectul anchetei sunt: Termoelectrică și Electrocentrale Deva, doi producători de energie electrică pe bază de cărbune, aflați integral în proprietatea statului, direct sau indirect, cu o capacitate anuală de producție la data semnării contractelor de 1,7 TW și, respectiv, de 1,3 TW și având cote de piață de 3 % și, respectiv, de 5 % în 2009 ⁽⁷⁾ și de 1,9 % și, respectiv, de 4,1 % în 2011 ⁽⁸⁾. Termoelectrică și Electrocentrale Deva vindeau energia electrică produsă din cărbune indigen necompetitiv și costisitor ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1/1958 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO L7, 6.10.1958, p. 385/58).

⁽⁴⁾ Toți membrii consiliului de administrație al Hidroelectrică, cu excepția directorului general al Hidroelectrică și a reprezentantului Fondului Proprietatea (2010), cumulau alte funcții în diferite ministere și au fost numiți în funcție prin ordine emise de Ministerul Economiei și Comerțului, după cum urmează: (i) în 2005-2006: consilierul personal din cabinetul ministrului economiei și comerțului; directorul de cabinet al ministrului pentru întreprinderile mici și mijlocii; consilierul personal din cabinetul ministrului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și consilierul personal din cadrul Secretariatului General al Guvernului făceau parte din consiliul de administrație al Hidroelectrică; (ii) în 2007-2008, situația nu este cunoscută; (iii) în 2009: secretarul de stat în Ministerul Economiei și Comerțului era, totodată, președinte al Consiliului de Administrație al Hidroelectrică (2009), în timp ce un alt secretar de stat din Ministerul Finanțelor Publice și doi directori generali din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului erau, de asemenea, membri ai Consiliului de Administrație al Hidroelectrică; (iv) în 2010: trei consilieri personali din Ministerul Economiei și Comerțului, un secretar de stat din Ministerul Finanțelor și un director general din Ministerul Economiei și Comerțului erau membri ai consiliului de administrație al Hidroelectrică.

⁽⁵⁾ Decizia Tribunalului București nr. 22456/3/2012 din data de 26 iunie 2012.

⁽⁶⁾ Decizia Tribunalului București nr. 6482 din data de 26 iunie 2013.

⁽⁷⁾ Autoritatea de reglementare în domeniul energiei, *Raport anual pe anul 2009*, p. 15.

⁽⁸⁾ Autoritatea de reglementare în domeniul energiei, *Raport anual pe anul 2011*, p. 15.

⁽⁹⁾ De exemplu, minele de cărbuni care aprovizionează Termoelectrică, cum ar fi exploatarea minieră Paroșeni, au fost incluse în planul de ajutor pentru închiderea definitivă a minelor de cărbune necompetitive din România, autorizat de Comisie prin Decizia din 22 februarie 2012 în cazul SA.33033 – Compania Națională a Huilei.

- (15) Electrocentrale Deva a fost o sucursală a Termoelectrica până la sfârșitul lunii decembrie 2001, când s-a constituit ca o societate separată, alături de alte entități aflate în proprietatea statului (CE Craiova, Electrocentrale București, CE Rovinari etc.). Acționarul unic al societății Electrocentrale Deva a fost Termoelectrica până la 27 martie 2012.

2.2. Alte informații de piață

- (16) Producerea de energie electrică din România este dominată de societățile controlate de stat, care dețin împreună o cotă de piață de aproximativ 90 % ⁽¹⁰⁾. Producția totală netă de energie electrică din România s-a ridicat la 60,38 TWh în 2011. Mixul energetic este compus în principal din energie din sursă hidro (aproximativ 28 % din totalul energiei produse), energie nucleară (aproximativ 18 %) și energie produsă în centrale electrice pe bază de combustibil fosil (aproximativ 51 %) ⁽¹¹⁾.
- (17) Piața românească este interconectată, în special, cu Bulgaria, cu o capacitate netă de transfer de 400 MW în perioada 2009-2010, și cu Ungaria, cu o capacitate netă de transfer de 800-500 MW în perioada 2009-2010. Capacitatea netă de interconectare cu aceste state membre nu a fost utilizată integral în perioada respectivă din cauza congestiei. În perioada 2009-2011, fluxurile de importuri și exporturi de energie electrică din și în România au fost după cum urmează: (i) în 2009, importurile de energie electrică s-au ridicat la 676 GWh, în timp ce exporturile s-au ridicat la 3 154 GWh (aproximativ 4,8 % din întreaga energie electrică produsă în România); (ii) în 2010, importurile de energie electrică s-au ridicat la 943 GWh, în timp ce exporturile s-au ridicat la 3 854 GWh (aproximativ 3,4 % din întreaga energie electrică produsă în România); (iii) în 2011, importurile de energie electrică s-au ridicat la 1 036 GWh, în timp ce exporturile s-au ridicat la 2 942 GWh (aproximativ 2,8 % din întreaga energie electrică produsă în România).

2.3. Contractele

- (18) Contractul cu Termoelectrica a fost încheiat la 30 iulie 2008 ⁽¹²⁾, în timp ce contractul cu Electrocentrale Deva a fost încheiat la 9 iunie 2009 (denumite în mod colectiv „contractele” în prezenta decizie), pentru o durată de zece ani. Contractele au fost denunțate de către administratorul judiciar al Hidroelectrică, Euro-Insol, în timpul procedurii de insolvență a Hidroelectrică, la sfârșitul lunii august 2012 ⁽¹³⁾.
- (19) Prin note transmise Ministerului român al Economiei și Comerțului, Termoelectrica și Electrocentrale Deva au solicitat aprobarea din partea acestui minister pentru semnarea contractelor, așa cum se arată în considerentele 20-22, după cum urmează:
- (20) La 15 iulie 2008, prin nota nr. 7323, Termoelectrica solicită Ministerului Economiei și Comerțului următoarele: „(...) Termoelectrica S.A. a analizat mai multe metode privind rezolvarea acestei probleme stringente, singura care are șanse de reușită rapidă, fără a implica necesitatea obținerii unor aprobări ale UE, fiind următoarea: semnarea unui contract pe termen lung (10 ani), de preluare a energiei electrice produse de grupul nr. 4 din CET Paroșeni, între S.C. Termoelectrica S.A. și S.C. Hidroelectrică S.A. Prețul de contract va fi prețul pentru CET Paroșeni stabilit de către ANRE pe piața reglementată, pe baza costurilor justificate de S.C. Termoelectrica S.A. semnarea cu CNH Petroșani a unui contract de preluare carbune pe termen lung (circa 10 ani). Pentru S.C. Termoelectrica S.A. (SE Paroșeni) și chiar Compania Națională a Huilei ⁽¹⁴⁾, (...) ar asigura un viitor sigur pe termen lung pentru cele două companii din Valea Jiului”.
- (21) La 27 mai 2009, prin nota nr. 10855, Electrocentrale Deva solicita următoarele: „(...) Pentru evitarea falimentului societății și crearea condițiilor necesare pentru finanțarea și realizarea lucrărilor de investiții necesare continuării activității, vă rugăm a aproba demersurile privind negocierea și încheierea unui contract pe 10 ani între Electrocentrale Deva și Hidroelectrică București pentru vânzarea către Hidroelectrică a unei cantități de energie electrică corespunzătoare unei puteri medii de 150 MW suplimentar față de cantitatea livrată pe piața reglementată și la un preț aprobat de ANRE care să asigure acoperirea costurilor de producție justificate”.
- (22) Ambele note ministeriale au fost aprobate de către reprezentanții Ministerului român al Economiei și Comerțului, la nivel de ministru și/sau secretar de stat. În contracte se stipulează că acestea au fost încheiate pe baza notelor menționate mai sus.

⁽¹⁰⁾ Autoritatea de reglementare în domeniul energiei, *Raport anual pe anul 2010*, p. 12.

⁽¹¹⁾ Autoritatea de reglementare în domeniul energiei, *Raport anual pe anul 2011*, p. 22.

⁽¹²⁾ Livrările au început în 2009.

⁽¹³⁾ Contractul cu Termoelectrica a fost denunțat la 29 august 2012, iar contractul cu Electrocentrale Deva a fost denunțat la 30 august 2012.

⁽¹⁴⁾ La 1 august 2013, Societatea Națională a Huilei, care a rezultat din separarea de Compania Națională a Huilei a minelor așa-zis competitive, a fost, la rândul ei, încorporată în Complexul Energetic Hunedoara.

- (23) În cadrul contractului cu Termoelectrica, nici Hidroelectrică, nici Termoelectrică nu aveau posibilitatea de a denunța contractul. În cadrul contractului cu Electrocentrale Deva, atât Hidroelectrică, cât și Electrocentrale Deva aveau posibilitatea de a denunța contractul în următoarele condiții: (i) pierderea de către cealaltă parte a calității sale de producător, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a fost pierdută această calitate; (ii) refuzul oricăreia dintre părți de a încheia un nou contract sau de a modifica contractul existent, în eventualitatea modificării circumstanțelor economice și tehnice existente la data încheierii contractului; (iii) în alte situații prevăzute de oricare dintre legile sau reglementările aplicabile ⁽¹⁵⁾.
- (24) Contractul cu Termoelectrica avea următoarele specificități: (i) prețul contractual urma să fie stabilit anual de către Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei („ANRE”) pe baza costurilor de producție justificate de Termoelectrică; (ii) Hidroelectrică urma să cumpere, lunar, întreaga cantitate de energie electrică produsă de centrala de la Paroșeni ⁽¹⁶⁾. De la data semnării contractului și până la denunțarea acestuia de către administratorul judiciar, contractul a fost modificat de 8 ori (șapte acte adiționale au constat în ajustări ale prețului) ⁽¹⁷⁾.
- (25) Contractul cu Electrocentrale Deva avea următoarele specificități: (i) prețul contractual urma să fie stabilit anual de către ANRE, pe baza costurilor de producție justificate de Electrocentrale Deva; (ii) în cazul în care ANRE nu mai reglementa prețurile la energie electrică, prețul urma să fie negociat între părți și nu trebuia să fie mai mic decât prețul contractual din anul precedent; (iii) părțile contractuale nu urmau să aplice nicio penalitate sau orice altă taxă în caz de nefurnizare a cantității contractate de energie electrică de către vânzător sau de neplată a prețului contractual de către cumpărător ⁽¹⁸⁾. De la data semnării contractului și până la denunțarea acestuia de către administratorul judiciar, contractul a fost modificat de 5 ori ⁽¹⁹⁾ (toate modificările au constat în ajustări de preț).
- (26) În ciuda existenței unei prevederi exprese în ambele contracte, potrivit cărora, ca regulă, prețul contractual trebuia să fie stabilit de ANRE, în practică ajustările prețului au fost efectuate cu condiția aprobării prealabile din partea Ministerului Economiei și Comerțului, cu trei excepții ⁽²⁰⁾.
- (27) De exemplu, printr-o notă (data ilizibilă), Hidroelectrică a solicitat aprobarea Ministerului Economiei și Comerțului pentru ajustarea prețurilor pentru perioada 1 august 2009-31 decembrie 2009, datorită „creșterilor costurilor de producție”. În aceeași notă, este clar menționat faptul că „scopul încheierii și executării celor două contracte este de a vinde pe piața concurențială o cantitate de energie electrică pe bază de huilă în mix cu cea produsă din sursă hidro, de a oferi celor doi producători termo contracte acceptate de instituțiile financiare ca gaj ipotecar, în vederea obținerii unor credite pe termen lung necesare realizării investițiilor obligatorii pentru menținerea licențelor de producere”.
- (28) În mod similar, prin intermediul unei alte note, Hidroelectrică a solicitat aprobarea Ministerului Economiei și Comerțului pentru a menține prețul din 2009, care se ridică la 230 RON/MWh, pentru perioada de la 1 ianuarie 2010 până la 31 martie 2010, „pentru a obține veniturile necesare continuării proceselor de restructurare în derulare la producătorul de huilă energetică și producătorul termo de energie electrică(...)”.
- (29) Mai mult, după încheierea contractelor, prin nota nr. 6547 din 2011, Hidroelectrică a solicitat aprobarea Ministerului Economiei și Comerțului de a ajusta prețurile pentru anul 2011 pentru a permite Termoelectrică și Electrocentrale Deva: „să obțină împrumuturile pe termen lung necesare realizării investițiilor pentru menținerea licențelor de producere a energiei electrice și, de asemenea, pentru obținerea veniturilor necesare pentru restructurarea producătorului Compania Națională a Huilei”.

⁽¹⁵⁾ Articolul 25 din contractul cu Electrocentrale Deva.

⁽¹⁶⁾ Grupul 4 din CET Paroșeni – cantitatea contractuală estimată pe întreaga durată a contractului este de 940 GWh pe an.

⁽¹⁷⁾ Prin actul adițional nr. 1 din 22 martie 2009 se stabilește prețul la 225 RON/MWh pentru anul 2009; prin actul adițional nr. 2 (dată necunoscută) se stabilește prețul la 225 RON/MWh pentru anul 2009 și se prevede că, începând cu anul 2010, pentru întreaga durată contractuală, prețul se stabilește de către ANRE; prin actul adițional nr. 3 din 7 august 2009 se stabilește prețul la 230 RON/MWh pentru anul 2009; prin actul adițional nr. 4 din 19 februarie 2010 se stabilește prețul la 230 RON/MWh pentru perioada 1 ianuarie 2010-31 martie 2010; prin actul adițional nr. 5 din 30 martie 2010 se stabilește prețul la 230 RON/MWh pentru perioada 1 aprilie 2010-31 decembrie 2010; prin actul adițional nr. 6 din 31 decembrie 2010 se stabilește același preț ca și în actul adițional nr. 5 (la 230 RON/MWh până la 31 ianuarie 2011); prin actul adițional nr. 7 din 1 februarie 2011 se stabilește prețul la 235 RON/MWh pentru perioada 1 februarie-31 decembrie 2011; prin actul adițional nr. 8 din 22 septembrie 2011 se înlocuiește furnizorul Termoelectrică din contractul inițial prin S.C. de Producere a Energiei Electrice și Termice Electrocentrale Paroșeni S.A.

⁽¹⁸⁾ A se vedea articolul 14 din contractul cu Electrocentrale Deva.

⁽¹⁹⁾ Prețul contractual inițial este de 220,56 RON/MWh. Prin actul adițional nr. 1 din 1 august 2009, se stabilește prețul la 234 RON/MWh pentru anul 2009; prin actul adițional nr. 2 din 2 ianuarie 2010, se stabilește prețul la 225,7 RON/MWh pentru perioada 1 ianuarie-30 iunie 2010; prin actul adițional nr. 3 din 11 februarie 2010, se stabilește prețul la 234 RON/MWh pentru perioada 1 ianuarie-31 martie 2010; prin actul adițional nr. 4 din 1 aprilie 2010, se stabilește prețul la 234 RON/MWh pentru perioada 1 aprilie-31 decembrie 2010; prin actul adițional nr. 5 din 1 februarie 2011, se stabilește prețul la 234 RON/MWh pentru perioada 1 februarie-31 decembrie 2011.

⁽²⁰⁾ Pentru Termoelectrică: Actul adițional nr. 1 din data de 20 martie 2009 prevedea prețul pentru 2009 pe baza deciziei ANRE; actul adițional nr. 2 din 1 iunie 2009 stabilește prețul pentru anul 2009 și precizează că, începând din 2010, prețul contractual pentru centrala Paroșeni se stabilește de către ANRE.

Pentru Electrocentrale Deva: prin actul adițional nr. 2 din data de 7 ianuarie 2009, prețul a fost stabilit pe baza deciziei ANRE.

- (30) Toate aceste note arată, de asemenea, că Hidroelectrică solicita Ministerului Economiei și Comerțului „să autorizeze conducerile executive ale celor trei producători de energie electrică să semneze actele adiționale privind noile prețuri”.
- (31) În plus, toate actele adiționale la contracte referitoare la ajustările prețurilor fac trimitere la note interne emise de Hidroelectrică și aprobate fie de către ministrul economiei și comerțului, fie de către secretarul de stat în Ministerul Economiei și Comerțului, cu cele trei excepții subliniate la considerentul 26, pe baza cărora au fost aprobate respectivele ajustări ale prețurilor ⁽²¹⁾.
- (32) Cantitățile de energie electrică achiziționate și prețurile medii plătite în baza contractelor între 2009 și 2011 sunt după cum urmează ⁽²²⁾:

	2009	2010	2011
Electrocentrale Deva			
Cantitate (GWh)	499,8	308,6	146,4
Prețul de achiziție (RON/MWh)	230,2	234,0	234,0
	2009	2010	2011
Termoelectrica			
Cantitate (GWh)	900,7	804,6	648,9
Prețul de achiziție (RON/MWh)	227,4	230,0	234,4

2.4. Piața energiei electrice din România

- (33) Energia electrică se tranzacționează, în principal, în România pe următoarele două segmente de piață: (i) piața reglementată de energie electrică, pe care energia electrică este comercializată pe baza unor tarife și clauze contractuale reglementate și (ii) piața concurențială de energie electrică, pe care energia electrică este tranzacționată în mod liber, prin intermediul a două tipuri principale de contracte: contracte bilaterale relativ standard negociate pe piața centralizată și contracte bilaterale negociate în mod liber – așa-numita piață pentru contractele negociate direct.

2.4.1. Piața reglementată de energie electrică

- (34) Tranzacțiile de pe piața reglementată de energie electrică sunt puse în aplicare prin intermediul unor acorduri-cadru de vânzare-cumpărare încheiate între producătorii de energie electrică/producătorii activi de pe piața reglementată, inclusiv Hidroelectrică, și „furnizorii de ultimă instanță”, care asigură distribuția energiei electrice la utilizatorul final. Consumatorii eligibili cumpără energie electrică la tarife reglementate. Pe piața reglementată, ANRE stabilește în fiecare an prețurile și volumele care urmează să fie furnizate de producătorii de energie electrică/producătorii ex-ante. În perioada 2009-2010, când au început să fie puse în aplicare contractele în cauză, 61-56 % din energia electrică consumată în România era tranzacționată pe piața reglementată.

⁽²¹⁾ Pentru Termoelectrica: Actul adițional nr. 3 din 1 august 2009 face trimitere la nota nr. II/11096/31 iulie 2009, aprobată de secretarul de stat în Ministerul Economiei și Comerțului, și stabilește prețul pentru anul 2009; actul adițional nr. 4 din 11 februarie 2010 face trimitere la nota nr. II/11672/11 februarie 2010, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 ianuarie-31 martie 2010; actul adițional nr. 5 din 1 aprilie 2010 face trimitere la nota nr. II/11877/29 martie 2010, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 aprilie-31 decembrie 2010; actul adițional nr. 6 din 1 ianuarie 2011 face trimitere la aceeași notă nr. II/11877/29 martie 2010, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și menține prețul pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2011; actul adițional nr. 7 din 1 februarie 2011 face trimitere la nota nr. 6547/21 ianuarie 2011, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 februarie-31 decembrie 2011.

Pentru Electrocentrale Deva: Actul adițional nr. 1 din 1 august 2009 face trimitere la nota nr. II/11096/31 iulie 2009, aprobată de secretarul de stat în Ministerul Economiei și Comerțului, și stabilește prețul pentru anul 2009; actul adițional nr. 3 din 11 februarie 2010 face trimitere la nota nr. II/11674/11 februarie 2010, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 ianuarie-31 martie 2010; actul adițional nr. 4 din 1 aprilie 2010 face trimitere la nota nr. II/11878/29 martie 2010, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 aprilie-31 decembrie 2010; actul adițional nr. 5 din 1 februarie 2011 face trimitere la nota nr. II/6547/21 ianuarie 2011, aprobată de ministrul economiei și comerțului, și stabilește prețul pentru perioada 1 februarie-31 decembrie 2011.

⁽²²⁾ În conformitate cu informațiile transmise de autoritățile române la data de 11 septembrie 2013 și, respectiv, 20 februarie 2015, livrările de energie electrică în baza contractelor au încetat la sfârșitul anului 2011. Astfel, în 2012 nu s-a furnizat energie electrică.

2.4.2. Piața concurențială de energie electrică

- (35) Începând din 2005, piața concurențială de energie electrică din România a fost împărțită în cinci segmente de piață, după cum urmează: (i) piețele centralizate, administrate de OPCOM; (ii) piața pentru contracte negociate direct; (iii) piața serviciilor auxiliare; (iv) piața de echilibrare; și (v) piața de export.
- (36) Piețele centralizate sunt gestionate de OPCOM. OPCOM a fost înființată în 2001, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 627/2000, ca societate pe acțiuni, filială deținută în proporție de 100 % de Transelectrica, operatorul de transport și de sistem. În temeiul licenței acordate de ANRE, OPCOM a fost desemnată drept platforma pentru schimburile comerciale de energie electrică din România la nivel angro. OPCOM este singura bursă de energie electrică din România, care oferă o platformă pentru comerțul cu energie electrică și are un rol de facilitare.
- (37) Există cinci mari tipuri de segmente de piață pe platforma OPCOM: (i) piața pentru ziua următoare; (ii) piața intrazilnică ⁽²³⁾, (iii) piețele bilaterale centralizate, de exemplu, piața centralizată a contractelor bilaterale prin licitație publică „OPCOM-PCCB” și piața centralizată a contractelor bilaterale prin negociere continuă – CMBC-CN; (iv) piața centralizată a certificatelor verzi; și (v) platforma pentru tranzacționarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră. Tranzacțiile pe platforma OPCOM au început abia în 2005 și numai pe segmentele „piață pentru ziua următoare” și OPCOM-PCCB.
- (38) Contractele au fost încheiate pe segmentul de piață a contractelor negociate direct din România, care este segmentul de piață relevant pentru evaluare în acest caz.

2.4.3. OPCOM-PCCB

- (39) Pe segmentul de piață OPCOM-PCCB, OPCOM organizează licitații publice pentru vânzarea și cumpărarea de energie electrică. Ofertele de vânzare/cumpărare ale fiecărui producător/furnizor/consumator sunt transmise operatorului de piață. Fiecare ofertă trebuie să precizeze următoarele: i) fie prețul minim la care partea va vinde energia electrică, fie prețul maxim la care aceasta va cumpăra energie electrică și ii) acordul-cadru conform căruia ofertantul intenționează să furnizeze/cumpere energie electrică. Ofertele de vânzare și de cumpărare precizează condițiile de furnizare a energiei electrice, inclusiv cantitatea, durata (minimum o lună și maximum un an), precum și acordul-cadru preconizat. Prețul urmează principiul celui mai mare preț de ofertă. În 2009 și 2010, când au început să fie puse în aplicare contractele, vânzările pe piața OPCOM-PCCB se ridicau la mai puțin de 7 % din energia electrică produsă în România.
- (40) După publicarea deciziei de inițiere a procedurii, Comisia a adoptat o decizie în temeiul articolului 102 din tratat, prin care a concluzionat că bursa de energie electrică gestionată de OPCOM constituie o piață relevantă a serviciilor, pe care OPCOM este un jucător dominant, separată de piața contractelor negociate direct ⁽²⁴⁾.

2.4.4. Piața pentru contractele negociate direct

- (41) Piața pentru contractele negociate direct este o piață liberă care nu este reglementată de către ANRE. Părțile contractante negociază cantitățile, prețurile și alte clauze contractuale în mod bilateral. Aceasta permite părților un grad ridicat de flexibilitate în negocierile privind clauzele și condițiile contractelor de vânzare. Clauzele și condițiile generale ale contractelor sunt confidențiale.

2.4.5. Scurtă descriere a contractelor negociate direct din aceeași perioadă cu contractele

- (42) Prin scrisoarea din 21 februarie 2014, Comisia a solicitat autorităților române să îi furnizeze informații privind contractele negociate bilateral încheiate pe piața românească, altele decât contractele, cu durate și cantități de energie electrică furnizate comparabile. Solicitarea Comisiei viza toți furnizorii de energie electrică din România, indiferent dacă erau privați sau de stat. La 14 mai 2014, autoritățile române au furnizat elementele esențiale solicitate cu privire la toate contractele semnate de cumpărătorii de energie electrică cu un consum anual de energie electrică mai mare de 150 GWh pentru fiecare dintre anii din perioada 2009-2011 ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Gestionată de OPCOM doar începând din iulie 2011.

⁽²⁴⁾ Decizia Comisiei din 5 martie 2014, în temeiul articolului 102 din tratat, de impunere a unor amenzi în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1) în cazul AT.39984 „Bursa energiei din România/OPCOM”.

⁽²⁵⁾ Setul de date cuprinde următoarele informații: identitatea vânzătorului și a cumpărătorului, tipul de contract, data intrării în vigoare, data expirării, precum și cantitatea, profilul aprovizionării și prețul mediu ponderat pentru fiecare an începând din 2009 și până în 2011.

- (43) Autoritățile române au subliniat că toate contractele încheiate pe piața cu amănuntul în condiții concurențiale de consumatori necasnici pentru perioada de timp respectivă au făcut obiectul colectării ad-hoc de date solicitate de Comisie. În particular, autoritățile române au furnizat 75 de seturi anuale de date privind contracte relevante pentru acest caz, în vigoare pentru unul sau mai mulți ani în perioada 2009-2011. Comisia înțelege că autoritățile române au transmis datele relevante privind toate contractele care îndeplinesc criteriile solicitate de către Comisie (durate și cantități comparabile) pentru perioada relevantă 2009-2011. Contractele reprezintă aproximativ 17 % din volumul total de energie electrică furnizată de România care a făcut obiectul contractelor negociate direct încheiate în perioada 2009-2011.
- (44) Datele prezentate de autoritățile române arată nivelul cel mai înalt al prețurilor plătite pe piața românească pentru vânzarea cu amănuntul a energiei electrice în perioada 2009-2011, după cum urmează: pentru 2009: 266,5 RON/MWh; pentru 2010: 229,96 RON/MWh și pentru 2011: 232,33 RON/MWh. Cu toate acestea, fiecare dintre aceste contracte prezentate, luat separat, reprezintă o cantitate mai mică decât fiecare dintre contracte.
- (45) Examinarea informațiilor privind contractele încheiate de alți furnizori decât Termoelectrica și Electrocentrale Deva arată că, în 2009, când a început punerea în aplicare a contractelor, niciun alt furnizor nu a încheiat un contract care să fi fost suficient de asemănător cu aceste două contracte în ceea ce privește cantitățile (aproximativ 900 GWh și, respectiv, 500 GWh fiecare) și durata (10 ani). O comparație semnificativă cu contractele este posibilă numai cu alte contracte pentru aceleași cantități, durate și/sau date de intrare în vigoare. Câtă vreme nu a existat niciun astfel de contract perfect comparabil, este necesară o analiză econometrică care să ia în considerare diferențele dintre contracte, ale cărei rezultate sunt descrise la considerentele 77-80 și în anexă.

2.4.6. Contractele de vânzare de energie electrică ale Hidroelectrica

- (46) În perioada 2009-2011, Hidroelectrica a vândut, de asemenea, aproximativ 60 % din producția sa de energie electrică unor cumpărători privați prin intermediul unor contracte pe termen lung, angro și cu amănuntul, care sunt investigate de Comisie ⁽²⁶⁾. Prețurile de vânzare cu amănuntul ale Hidroelectrica în contractele respective erau cu peste 40 % mai mici decât prețurile de achiziție angro pe care Hidroelectrica le-a plătit, în medie, societăților Electrocentrale Deva și Termoelectrica. Pentru ilustrare, cel mai mare preț de vânzare pentru energia electrică în baza unor astfel de contracte a fost de 159,8 RON/MWh în 2009 și de 168 RON/MWh în 2010.
- (47) De asemenea, Hidroelectrica a încheiat contracte de vânzare de energie electrică și cu alte părți ⁽²⁷⁾, pentru cantități mai mici. Cel mai mare preț de vânzare a energiei electrice în baza unor astfel de contracte cu amănuntul în perioada relevantă a fost de 185 RON/MWh în 2009, de 190 RON/MWh în 2010 și de 160 RON/MWh în 2011, adică mai mici, în medie, cu aproximativ 13 % decât prețurile angro pe care Hidroelectrica le-a plătit societăților Termoelectrica și Electrocentrale Deva.

2.5. Evoluții după 2011 și legături între Termoelectrica/Electrocentrale Deva/Electrocentrale Paroșeni și CEH

- (48) Centrala societății Termoelectrica de la Paroșeni, care a furnizat efectiv cantitatea de energie electrică cumpărată în baza contractului cu Termoelectrica, a devenit o entitate juridică de sine-stătătoare și a fost înscrisă în Registrul Comerțului din România sub denumirea de Electrocentrale Paroșeni la 11 iulie 2011 ⁽²⁸⁾. La 22 septembrie 2011, Electrocentrale Paroșeni a preluat toate drepturile și obligațiile societății Termoelectrica din contractul încheiat cu Hidroelectrica. Electrocentrale Paroșeni a furnizat energie electrică către Hidroelectrica în lunile septembrie și octombrie 2011. Cantitățile furnizate în aceste două luni au fost însă neglijabile.
- (49) La data la care a încetat furnizarea de energie electrică în baza contractelor în cauză, Termoelectrica era încă acționarul unic al societăților Electrocentrale Deva și Electrocentrale Paroșeni.
- (50) Prin Ordonanța de urgență nr. 84/2011 ⁽²⁹⁾ a fost pusă în aplicare o conversie a creanțelor în acțiuni între Termoelectrica și Stat. Astfel, Termoelectrica și-a transferat către Stat acțiunile deținute în diferite societăți (Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroșeni și Electrocentrale București), ca plată a datoriei sale către Stat. Acest transfer de acțiuni s-a efectuat pe baza rapoartelor de evaluare elaborate de un evaluator independent.

⁽²⁶⁾ Decizia Comisiei C(2012) 2516 final din 25 aprilie 2012 privind cazul SA. 33623 (JO C 189, 29.6.2012, p. 3), Decizia Comisiei C(2012) 2517 final privind cazul SA. 33624 (JO C 268, 5.9.2012, p. 21), Decizia Comisiei C(2012) 2542 final privind cazul SA. 33451, (JO C 395, 20.12.2012, p. 5) și Decizia Comisiei C(2012) 2556 final privind cazul SA. 33581 (JO C 395, 20.12.2012, p. 34).

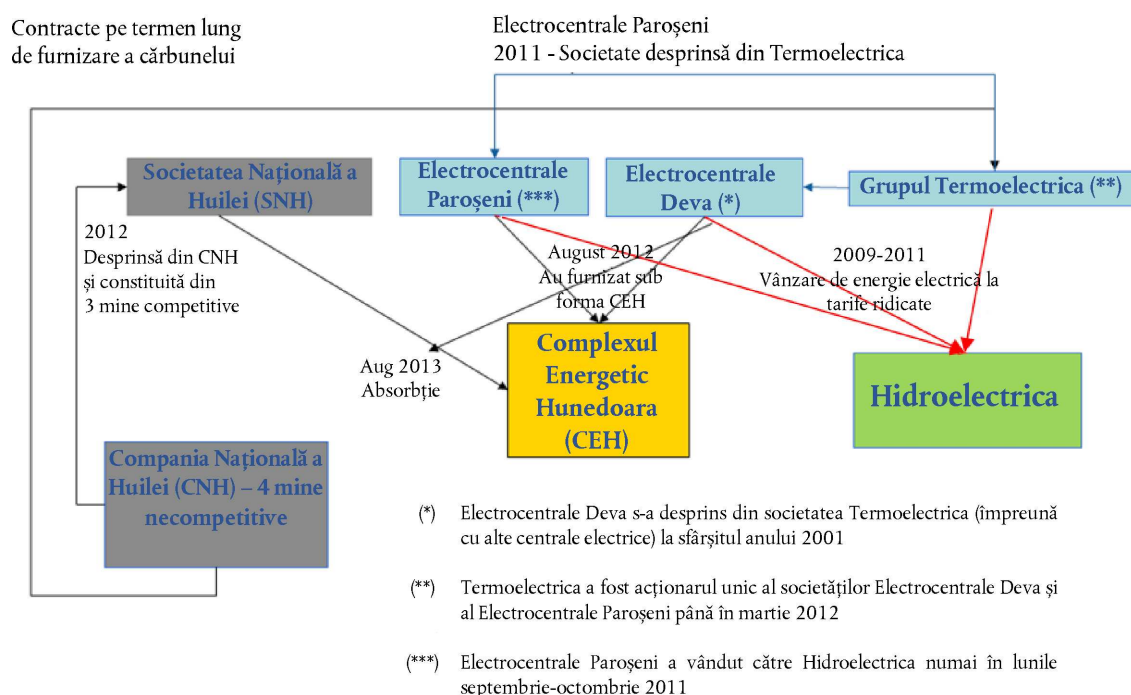
⁽²⁷⁾ În conformitate cu informațiile transmise de autoritățile române la 3 septembrie 2014.

⁽²⁸⁾ În conformitate cu informațiile transmise de autoritățile române la data de 20 februarie 2015.

⁽²⁹⁾ Publicată în Monitorul Oficial nr. 700 din 4 octombrie 2011.

- (51) Electrocentrale Paroșeni și Electrocentrale Deva au fuzionat în entitatea juridică denumită Complexul Energetic Hunedoara („CEH”), o societate deținută integral de Stat, înregistrată la Registrul Comerțului din România la 1 noiembrie 2012. CEH a preluat toate drepturile și obligațiile pe care le aveau Electrocentrale Paroșeni și Electrocentrale Deva. La 1 august 2013, CEH a preluat, de asemenea, Societatea Națională a Huilei, o societate desprinsă și constituită din minele Companiei Naționale a Huilei, societate deținută de stat, care furniza cărbune pentru Termoelectrica și Electrocentrale Deva. În prezent, toate cele 3 societăți sunt sucursale ale CEH, fără personalitate juridică.
- (52) Termoelectrica se află în lichidare ⁽³⁰⁾ și dispune de active care se ridică la o valoare de piață de aproximativ 80 de milioane de euro și cu o valoare de lichidare de aproximativ 60,5 milioane de euro, în conformitate cu un raport din data de 1 octombrie 2013. Cu toate acestea, datoriile societăților Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroșeni și Electrocentrale București au rămas la Termoelectrica.
- (53) Evoluțiile de după 2011 în ceea ce privește societățile Termoelectrica și Electrocentrale Deva, precum și diferitele legături explicate la considerentele 4852 sunt ilustrate, pentru ușurință, în graficul următor:

Legături între Termoelectrica / Electrocentrale Deva / Electrocentrale Paroșeni și CEH

3. MOTIVELE PENTRU ÎNȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

- (54) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că prețurile de achiziționare a energiei electrice prevăzute în contracte au fost conforme pieței și că acestea au constituit ajutor de stat. În cazul în care ar constitui ajutor de stat, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că un astfel de ajutor ar fi compatibil cu tratatul.
- (55) Comisia a comparat prețurile prevăzute în contracte cu prețurile la care energia electrică a fost tranzacționată pe OPCOM-PCCB și a observat că prețurile la care Hidroelectrică a cumpărat energie electrică de la presupușii beneficiari au fost cu 4055 % mai mari decât prețul predominant al energiei electrice de pe piața deschisă de schimb de energie electrică OPCOM-PCCB. A rezultat că, prin urmare, Hidroelectrică a suportat costuri mai mari decât era necesar, în timp ce presupușilor beneficiari li s-a acordat un ajutor care le-a sporit veniturile, fără să fie menit să atingă un obiectiv specific de interes comun. În consecință, opinia preliminară a Comisiei a fost aceea că presupușii beneficiari s-au bucurat de un avantaj necuvenit sub forma unor prețuri ale energiei electrice majorate în mod artificial în contractele lor și în modificările succesive aduse acestora.

⁽³⁰⁾ Lichidare aprobată prin decizia Adunării Generale din 12 martie 2012.

- (56) Comisia a ajuns la concluzia preliminară că tarifele pentru energie electrică analizate au fost de natură selectivă, deoarece s-au aplicat numai anumitor societăți.
- (57) De asemenea, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că tarifele preferențiale pentru energie electrică ar putea implica un transfer de resurse de stat care ar fi imputabile statului, întrucât Hidroelectrica era controlată de statul român (80,06 % din capitalul său social era deținut de statul român). De asemenea, Comisia a făcut referire la Ordinul ministrului nr. 445/2009, prin care reprezentanții Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, membri ai consiliilor de administrație ale societăților de energie electrică deținute de stat, aveau obligația de a se asigura că, începând cu data de 31 martie 2010, energia electrică pentru piața angro urma să se tranzacționeze exclusiv în cadrul OPCOM.
- (58) În consecință, reprezentanții Ministerului Economiei și Comerțului aveau control, sau cel puțin influență, asupra practicii de contractare a societăților aflate în proprietatea statului, inclusiv asupra practicii de contractare a societății Hidroelectrica. Acest lucru ar fi putut avea un efect asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (59) Comisia a ajuns la concluzia preliminară că în cazul în care contractele ar fi implicat ajutor de stat, acestea ar fi considerate ajutor acordat prin încălcarea obligațiilor de notificare și a clauzelor de standstill prevăzute la articolul 108 alineatul (3) din tratat.
- (60) Având în vedere cele de mai sus, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că tarifele preferențiale la energie electrică ar putea implica ajutor de stat și a invitat România să furnizeze suficiente informații pentru eliminarea îndoielilor sale.

4. OBSERVAȚIILE ROMÂNIEI

- (61) Autoritățile române s-au abținut de formularea oricărui comentariu cu privire la faptul că aceste contracte ar fi implicat sau nu ajutor de stat. La data de 24 martie 2013, România a prezentat comentarii cu privire la observațiile părților terțe în ceea ce privește alte cazuri în care era implicată Hidroelectrica, acestea făcând, de asemenea, obiectul investigației Comisiei ⁽³¹⁾. Autoritățile române s-au abținut din nou de la furnizarea oricăror puncte de vedere.
- (62) În cadrul procedurii de oficiale de investigare, autoritățile române au fost invitate să explice motivele economice care au stat la baza contractelor. România nu a furnizat nicio justificare în această privință, România a susținut doar că aceste contracte au permis societății Hidroelectrica să cuantifice mai bine valoarea maximă a costurilor suportate atunci când achiziționează energie electrică, oferindu-i protecție împotriva volatilității prețurilor de pe piața la vedere.
- (63) De asemenea, autoritățile române au clarificat și faptul că aceste contracte nu erau contracte de întraajutorare, astfel cum sunt definite în raportul administratorului judiciar al societății Hidroelectrica privind cauzele insolvenței acesteia ⁽³²⁾. Potrivit raportului respectiv, contractele de întraajutorare sunt contractele încheiate de Hidroelectrica pentru acoperirea discontinuităților din activitatea sa de producție. Scopul acestui tip de contract este de a evita plata oricăror despăgubiri ca urmare a nerespectării obligației de livrare a cantităților contractate.
- (64) Autoritățile române au clarificat ⁽³³⁾ de ce în practică, excepție făcând cele trei cazuri menționate în considerentul 28, ANRE nu a stabilit prețurile contractuale, așa cum se prevedea în contracte. S-a explicat că aceste contracte nu au fost încheiate pe piața reglementată și, prin urmare, prețul nu a fost ajustat de ANRE. De asemenea, autoritățile române au explicat că: (i) inițial, ANRE a furnizat Ministerului Economiei și Comerțului un prag minim și un prag maxim pe baza cărora au fost stabilite prețurile; (ii) respectivele praguri au fost stabilite pe baza unor parametri tehnici clari, specifici producătorilor de energie termică; (iii) ulterior, ANRE a încetat această practică și Ministerul Economiei și Comerțului a preluat-o pe baza unor principii similare celor utilizate de ANRE.
- (65) În ceea ce privește contractul cu Termoelectrica, autoritățile române au confirmat că Hidroelectrica a fost singurul consumator de energie electrică al centralei Paroșeni a societății Termoelectrica. În plus, s-a clarificat faptul că Hidroelectrica nu a achiziționat întreaga cantitate de energie electrică, astfel cum se estimase inițial în contract, ci a achiziționat numai cantitatea necesară pentru a acoperi eventualele fluctuații în activitatea de producție, dată fiind evoluția imprevizibilă a condițiilor hidrologice.

⁽³¹⁾ A se vedea nota de subsol 27.

⁽³²⁾ Disponibil numai în limba română la următoarea adresă: <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> - p. 213.

⁽³³⁾ În conformitate cu informațiile transmise de autoritățile române la data de 11 septembrie 2013.

- (66) În ceea ce privește contractul cu Electrocentrale Deva, autoritățile române au clarificat faptul că, în cursul perioadei relevante 2009-2011, Electrocentrale Deva a vândut energie electrică și altor clienți în afară de Hidroelectrică. S-a arătat astfel că în anii 2010 și 2011, Electrocentrale Deva a vândut la prețuri comparabile cantități importante de energie electrică (cantități comparabile sau chiar mai mari) și altor clienți în afară de Hidroelectrică ⁽³⁴⁾.

5. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR TERȚE

- (67) În observațiile lor preliminare privind decizia de inițiere a procedurii, atât Termoelectrică, cât și Electrocentrale Deva au susținut că nici prețurile contractuale inițiale, nici modificările aduse ulterior acestora nu le-au conferit vreun avantaj, argumentând că prețurile respective au fost stabilite de ANRE și au fost calculate pe baza costurilor lor de producție.
- (68) De asemenea, România a afirmat că modificările aduse ulterior prețurilor contractuale au fost determinate de creșterea prețului petrolului ⁽³⁵⁾ sau al cărbunelui ⁽³⁶⁾. Electrocentrale Deva a afirmat, de asemenea, că prețul energiei electrice era influențat în măsură de aproximativ 70 % de prețul cărbunelui.

6. EVALUARE

- (69) În prezenta decizie, Comisia evaluează dacă Termoelectrică și Electrocentrale Deva au primit ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat – a se vedea considerentul 101 – și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă un astfel de ajutor ar putea fi compatibil cu piața internă – a se vedea considerentele 102-105.

6.1. Existența ajutorului de stat

- (70) Articolul 107 alineatul (1) din tratat prevede că sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.
- (71) Condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt cumulative și, prin urmare, pentru ca o măsură să fie considerată ajutor de stat, trebuie să fie îndeplinite simultan toate condițiile.

6.1.1. Evaluarea avantajului economic

- (72) În sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, pentru a se stabili dacă Termoelectrică și Electrocentrale Deva au beneficiat, ca urmare a încheierii și a executării contractelor, de un avantaj economic care în alte circumstanțe nu era disponibil în condiții de piață, este necesar să se stabilească prețurile în condiții de piață practicate în România în perioada 2009-2011 pentru tranzacții similare.
- (73) În această privință, spre deosebire de opinia preliminară din decizia de inițiere a procedurii, investigația a arătat că termenii și durata contractelor de furnizare de energie electrică încheiate în cadrul OPCOM-PCCB nu sunt suficient de similare celor din contracte, mai ales în ceea ce privește durata și condițiile specifice, negociate bilateral (considerentele 18, 23-25, 39 și 40). Pe piețele de energie electrică funcționale, cu un nivel adecvat de lichidități și cu instrumente la termen care permit previzibilitatea prețurilor pentru viitoarele livrări, prețurile la vedere sunt un bun indicator sau substitut al prețurilor de piață, putând fi utilizate drept criterii de referință pentru a evalua nivelurile prețurilor din contracte specifice. În acest caz însă, având în vedere ponderea încă relativ mare a serviciilor furnizate la tarife reglementate în cererea din România în 2009, lichiditățile limitate ale platformelor de tranzacționare OPCOM din perioada 2009-2011 și faptul că bursele de energie electrică gestionate de OPCOM au fost desemnate ca piață antitrust relevantă pe care se înregistrează abuzul de poziție dominantă (considerentele 34-40), este oportun să se recurgă la alți indici de referință fiabili decât prețurile din cadrul OPCOM PCCB pentru a evalua posibila prezență a unui avantaj economic în raport cu prețurile de piață.

⁽³⁴⁾ A se vedea anexa 1 la informațiile transmise de România la data de 11 septembrie 2013.

⁽³⁵⁾ În cazul contractului cu Termoelectrică.

⁽³⁶⁾ În cazul contractului cu Electrocentrale Deva.

- (74) În această privință însă, similaritatea prețurilor cu cele plătite de alți cumpărători decât Hidroelectrică sau justificarea bazată pe costuri prezentată de România și de beneficiari (considerentele 66-68) nu constituie un indiciu valabil al faptului că condițiile și prețurile contractuale în cauză erau în concordanță cu condițiile de piață.
- (75) De fapt, prețurile plătite de Hidroelectrică societății Electrocentrale Deva în perioada 2009-2011 au fost similare cu prețurile plătite de alte societăți de distribuție de energie electrică, de stat și private, care achiziționau energie electrică de la Electrocentrale Deva. Cu toate acestea, achizițiile respective s-au efectuat între Electrocentrale Deva și societăți de distribuție de energie electrică ce vindeau energie electrică pentru gospodării și întreprinderi mici pe piața cu amănuntul la prețuri și în condiții reglementate (considerentul 34). Hidroelectrică a cumpărat energie electrică pe piața angro pentru revânzarea cu amănuntul către consumatori industriali și/sau comercianți pe piața concurențială, unde prețurile și cantitățile nu erau reglementate și cumpărătorii puteau renunța să facă achiziții de la vânzătorii care practicau prețuri ridicate, precum Termoelectrică și Electrocentrale Deva, și să aleagă furnizorul cel mai ieftin, independent de costurile sale de producție. Prin urmare, chiar dacă prețurile au fost similare și presupunând că vânzările societăților Termoelectrică și Electrocentrale Deva pe piața reglementată au permis recuperarea costurilor, prețurile plătite de societățile de distribuție de energie electrică societăților Termoelectrică și Electrocentrale Deva nu sunt comparabile cu prețurile plătite de Hidroelectrică pe piața liberă concurențială și nu pot reprezenta un criteriu de referință valabil pentru acestea.
- (76) În mod similar, justificarea întemeiată pe costuri prezentată de Termoelectrică și Electrocentrale Deva, precum și de autoritățile române explică doar de ce erau ridicate prețurile la care Termoelectrică și Electrocentrale Deva puteau să vândă fără pierderi. Justificarea nu dovedește că aceste prețuri erau în concordanță cu prețurile de piață stabilite în condiții concurențiale, cum ar fi cele în care Hidroelectrică ar fi trebuit să încheie și să execute contractele dacă s-ar considera că acestea nu implică ajutor de stat.
- (77) Pentru a stabili dacă prețurile contractuale erau în concordanță cu condițiile de piață din România, este oportun ca acestea să fie comparate cu condițiile de preț predominante în cazul altor contracte negociate bilateral pe piața liberă în aceeași perioadă ca și contractele. Comisia a utilizat setul de date furnizat de autoritățile române, considerându-l cea mai bună sursă disponibilă de elemente de probă pentru a reflecta condițiile de piață din România (considerentele 42-45). Astfel cum s-a menționat în considerentul 45, niciun contract pe termen lung încheiat sau aflat în vigoare în 2009 nu prezintă aceleași caracteristici ca cele două contracte analizate. Prin urmare, Comisia a efectuat o analiză econometrică pentru a estima un preț de referință bazat pe contractele de energie electrică încheiate în aceeași perioadă ca și contractele în cauză pe toată durata perioadei relevante. O descriere tehnică detaliată a analizei econometrice și a rezultatelor acesteia este prezentată în anexă.
- (78) În absența unei referințe clare pentru a stabili „condițiile de piață”, pentru a verifica dacă aceste contracte prevedeau prețuri peste nivelul pieței, s-a estimat un criteriu de referință al prețurilor de piață ca substituit, în cadrul unor ipoteze prudente, și anume, prin contabilizarea abaterilor importante în sens ascendent de la prețul de piață estimat. Pe baza acestei abordări prudente, Comisia a efectuat o comparație între prețurile din contracte și prețul de piață de referință pentru fiecare an din perioada 2009-2011. Comparația s-a efectuat anual deoarece prețurile de vânzare prevăzute în contracte au fost majorate în fiecare an.
- (79) Analiza arată că, pe baza prețurilor de referință și în cadrul unor ipoteze prudente, Termoelectrică a perceput societății Hidroelectrică prețuri mai mari decât prețurile pieței. Dacă se ține seama în mod corespunzător de faptul că tranzacțiile la nivel angro pentru contracte sunt comparate cu contracte de vânzare cu amănuntul, prin adăugarea unei marje de vânzare cu amănuntul de 5 %, practicată în medie de comercianți pe piața românească, diferența față de prețurile de piață este următoarea: 18,8 RON/MWh în 2010 și 19,8 RON/MWh în 2011 – în cazul societății Termoelectrică și 17,5 RON/MWh în 2010 și 13,9 RON/MWh în 2011.
- (80) Analiza econometrică oferă, prin urmare, un prim indiciu cu privire la faptul că aceste contracte au oferit societăților Termoelectrică și Electrocentrale Deva un avantaj economic peste condițiile de piață. Cu toate acestea, simplul fapt că prețurile din contracte au fost evaluate ca fiind mai mari decât prețurile de referință din contracte similare nu este suficient pentru a stabili că aceste contracte nu ar fi fost încheiate și păstrate în vigoare de un operator de piață care ar acționa în locul societății Hidroelectrică. Este în continuare posibil ca, din motive obiective, să se considere că nivelurile ridicate ale prețurilor nu reprezintă în sine un avantaj economic, raportat la condițiile de piață, pentru vânzătorii de energie electrică. Prin urmare, este necesar ca elemente de probă suplimentare privind prețurile mai mari decât condițiile de piață să confirme fiabilitatea rezultatelor analizei econometrice.

- (81) În acest sens, este oportun să se stabilească dacă Hidroelectrică s-a comportat într-un mod comparabil cu cel al unui operator economic privat într-o situație similară („testul operatorului în economia de piață”/„principiul operatorului economic privat în economia de piață”) ⁽³⁷⁾. Comisia a evaluat, prin urmare, dacă un operator privat aflat într-o situație similară s-ar fi comportat în același mod ca Hidroelectrică atunci când a încheiat și a păstrat în vigoare contractele. În acest context, sunt relevante următoarele circumstanțe, prezentate mai jos în considerentele 82-85, privind încheierea și executarea contractelor.
- (82) În primul rând, la data încheierii contractelor, Hidroelectrică avea la dispoziție pe piață alte surse mai ieftine de energie electrică; de exemplu: în perioada 2008-2009, Nuclearelectrică a oferit energie electrică la prețul de 153 RON/MWh, față de 227 RON/MWh, prețul practicat de Termoelectrică, și 230 RON/MWh, prețul practicat de Electrocentrale Deva ⁽³⁸⁾.
- (83) În al doilea rând, Hidroelectrică ar fi putut să revândă doar în pierdere unor părți terțe energia electrică achiziționată de la Termoelectrică și Electrocentrale Deva. Astfel cum se arată în considerentele 46 și 47, prețurile de vânzare cu amănuntul pe piața liberă practicate de Hidroelectrică au fost în mod semnificativ mai mici decât prețurile de cumpărare angro, iar cel mai mare preț la care Hidroelectrică a revândut energie electrică pe piața contractelor negociate în mod direct a fost de 190 RON/MWh, în 2010, în comparație cu un preț de cumpărare de 230 RON/MWh de la Termoelectrică și 234 RON/MWh de la Electrocentrale Deva. Rezultă că, pe baza acestor prețuri, fiecare MWh cumpărat de la Termoelectrică și Electrocentrale Deva a fost revândut în pierdere de Hidroelectrică.
- (84) În această privință, investigația nu a furnizat nicio explicație referitoare la motivul pentru care Hidroelectrică a fost de acord să achiziționeze toată producția centralei Paroșeni a societății Termoelectrică (considerentul 24). Angajamentul de a cumpăra pe termen de 10 ani întreaga producție a unei centrale este un indiciu clar că Hidroelectrică nu avea nevoie de contracte pentru a-și respecta propriile obligații contractuale de furnizare de energie electrică. Acest lucru este confirmat și de România (considerentul 63). Dimpotrivă, necesitatea de a sprijini activitatea costisitoare și neconcurențială a celor două societăți și a minelor de cărbune care le aprovizionau a fost prezentată de conducerea societăților Termoelectrică (considerentul 20) și Electrocentrale Deva (considerentul 21) ministrului de resort ca fiind motivul pentru care Hidroelectrică trebuia să încheie contractele.
- (85) Atunci când încheie însă tranzacții comerciale, dacă societățile publice iau în considerare argumentele privind susținerea societăților sau a sectoarelor aflate în dificultate din motive de politică socială sau economică, ce aduc atingere intereselor lor comerciale, și încheie astfel de tranzacții în condiții pe care un operator obișnuit de pe piață nu le-ar accepta, atunci condițiile acceptate, cu privire la prețurile de achiziție plătite de Hidroelectrică în cazul de față, ar implica un avantaj economic necuvenit pentru cealaltă parte sau pentru celelalte părți, îndeplinindu-se astfel una dintre condițiile de aplicare a articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (86) Rezultă că, prin încheierea și păstrarea în vigoare a contractelor, Hidroelectrică nu s-a comportat ca un operator din economia de piață. În consecință, acest test confirmă și din punct de vedere calitativ rezultatul analizei econometrice, conform căruia contractele au conferit societăților Termoelectrică și Electrocentrale Deva un avantaj economic care în alte circumstanțe nu era disponibil în condiții de piață.
- (87) Datele furnizate de autoritățile române nu se refereau la contracte pe termen lung care prezentau exact aceleași condiții privind cantitatea și durata ca cele aferente contractelor. În lipsa unei referințe clare pentru a stabili „condițiile de piață”, Comisia a comparat, prin urmare, pe o bază anuală, prețurile prevăzute în contract plătite de Hidroelectrică cu prețurile cele mai mari aplicate în România în perioada 2009-2011 din contractele cu amănuntul pe termen lung furnizate de România (a se vedea considerentele 42-45).
- (88) Această comparație se bazează pe ipoteza prudentă conform căreia Termoelectrică și Electrocentrale Deva ar fi putut să-și înlocuiască contractele cu Hidroelectrică cu mai multe contracte cu alți cumpărători de pe piață care ofereau prețurile cele mai mari și este foarte prudentă: în loc să ia ca preț de piață media, mediana sau valoarea dominantă din tranzacții comparabile, prețul de piață este considerat a fi cel mai scump preț constat în mai multe tranzacții, care nu sunt pe deplin comparabile. Având în vedere lipsa de omogenitate a tranzacțiilor și existența unor factori potențiali sau a unor anomalii potențiale care pot contribui la explicarea nivelului prețului convenit în cadrul celor mai scumpe tranzacții luate ca referință, această abordare este favorabilă beneficiarului,

⁽³⁷⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-305/89 Italia/Comisia („Alfa Romeo”), Rec., 1991, p. I-1603, punctele 18 și 19; cauza T-16/96, Cityflyer Express/Comisia, Rec., 1998, p. II-757, punctul 51; cauzele conexe T-129/95, T-2/96 și T-97/96 Neue Maxhütte Stahlwerke și Lech-Stahlwerke/Comisia, Rec., 1999, p. II-17, punctul 104; cauzele conexe T-268/08 și T-281/08 Land Burgenland și Austria/Comisia, Rep., 2012, p. II-0000, punctul 48.

⁽³⁸⁾ Raportul administratorului judiciar al societății Hidroelectrică – <http://www.euroidsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> – disponibil doar în limba română – p. 212.

deoarece acesta ar putea să subestimeze avantajul acordat. Prețurile medii ponderate pentru cantitățile de energie electrică furnizate efectiv societății Hidroelectrica de către Electrocentrale Deva și Termoelectrica în perioada 2009-2011 (considerentul 32) au fost următoarele:

	(în RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A. Prețul practicat de Electrocentrale Deva	230,2	234,0	234,0
B. W.A. Prețul pieței	241,9	224,2	229,6
Diferența A – B	< 0	9,8	4,4

	(în RON/MWh)		
	2009	2010	2011
A. Prețul practicat de Termoelectrica	227,4	230,0	234,4
B. W.A. Prețul pieței	229,0	213,4	220,1
Diferența A – B	< 0	16,6	14,3

- (89) Efectuând comparația în cadrul acestor ipoteze prudente, prețurile medii plătite de Hidroelectrica societăților Termoelectrica și Electrocentrale Deva se dovedesc în continuare a fi mai mari decât prețurile cele mai ridicate din 2010 și 2011, confirmând astfel constatările analizei economice. Termoelectrica a perceput societății Hidroelectrica prețuri mai mari decât cele mai ridicate prețuri cu 16,6 RON/MWh în 2010 și cu 14,3 RON/MWh în 2011, în timp ce Electrocentrale Deva a perceput societății Hidroelectrica prețuri mai mari decât cele mai ridicate prețuri cu 9,8 RON/MWh în 2010 și cu 4,4 RON/MWh în 2011.
- (90) Având în vedere cele de mai sus, se poate concluziona că aceste contracte au favorizat societățile Termoelectrica și Electrocentrale Deva, oferindu-le un avantaj economic care nu era disponibil în condiții de piață.
- (91) Prin urmare, Comisia concluzionează că Hidroelectrica nu a acționat așa cum ar fi procedat un operator din economia de piață în circumstanțele în cauză și a conferit un avantaj economic necuvenit societăților Termoelectrica și Electrocentrale Deva.

6.1.2. Resurse de stat și imputabilitate

- (92) Pentru a fi considerată ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, o măsură trebuie să fie acordată direct sau indirect din resurse de stat și trebuie să fie imputabilă statului.
- (93) Astfel cum se arată în considerentul 11, Hidroelectrica este controlată în mod direct de statul român. Rezultă că resursele la care a renunțat Hidroelectrica reprezintă resurse de stat la care a renunțat România. Statul român numește și membrii consiliului de administrație al societății Hidroelectrica. De asemenea, respectivii membri ai consiliului de administrație au avut simultan responsabilități politice în cadrul ministerului care controlează participarea statului în Hidroelectrica.
- (94) Conform jurisprudenței constante, capacitatea statului de a controla entitățile implicate în acordarea măsurilor nu justifică în mod automat prezumția conform căreia acțiunile entităților sunt imputabile statului. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a explicat în hotărârea *Stardust Marine* noțiunea de imputabilitate în sarcina statului a deciziilor care implică fonduri ale societăților publice. Resursele unei societăți publice sunt considerate resurse de stat și acțiunile care le vizează sunt considerate a fi imputabile statului dacă acesta este capabil, prin exercitarea influenței sale dominante asupra societății respective, să direcționeze utilizarea resurselor acesteia ⁽³⁹⁾.

⁽³⁹⁾ Cauza C-482/99, Republica Franceză/Comisia (*Stardust Marine*), Rec., 2002, p. I-4397.

- (95) Curtea de Justiție a furnizat indicatori de stabilire a imputabilității statului, și anume: integrarea societății publice în structurile administrației publice; natura activităților sale; statutul juridic al societății; intensitatea supravegherii exercitate de autoritățile publice asupra conducerii societății sau orice alt indicator care să arate o implicare a autorităților publice în adoptarea unei măsuri sau improbabilitatea neimplicării acestora. În prezentul caz trebuie să se țină seama și de amploarea contractelor, de conținutul lor sau de condițiile prevăzute în acestea.
- (96) Prin urmare, este necesar să se analizeze dacă autoritățile române trebuie să fie considerate ca fiind implicate, într-un fel sau altul, în încheierea și păstrarea în vigoare a contractelor și în modificarea prețurilor contractuale.
- (97) În această privință, Ministerul Economiei și Comerțului a fost implicat în mod activ în procesul de luare a deciziilor privind încheierea contractelor și în reajustările ulterioare ale prețului contractual. În special, Termoelectrica și Electrocentrale Deva au primit aprobarea Ministerului Economiei și Comerțului să semneze contractele cu Hidroelectrica, ceea ce implică *de facto* că statul român este cel care, în ultimă instanță, a exercitat influența decisivă asupra acesteia din urmă (considerentele 1922). Acest lucru este confirmat și de faptul că Hidroelectrica a solicitat în mod direct aprobarea Ministerului Economiei și Comerțului din România pentru reajustările prețurilor (considerentele 26-31).
- (98) Această dovadă directă se coroborează cu achizițiile în pierdere ale Hidroelectrica și cu lipsa de justificare economică a angajamentului de a cumpăra întreaga producție a centralei Paroșeni (considerentele 84-85). Contractele par să fie motivate de situația financiară dificilă a celor două societăți producătoare de energie aflate în proprietatea statului și de argumente de ordin social referitoare la producția de cărbune (considerentele 20-21). În ultimă instanță, cele trei societăți producătoare de energie aflate în proprietatea statului, precum și minele de cărbune aflate în proprietatea statului erau deținute de stat și se aflau sub responsabilitatea statului, de la care Termoelectrica și Electrocentrale Deva au solicitat o modalitate de finanțare a activităților lor curente.
- (99) Cele de mai sus confirmă opinia preliminară exprimată de Comisie în decizia de inițiere a procedurii, conform căreia contractele și executarea acestora nu au fost decizii comerciale raționale și independente ale societății Hidroelectrica, ci au rezultat din exercitarea influenței dominante a statului român.
- (100) Prin urmare, Comisia concluzionează că există elemente de probă directe care atestă că încheierea și executarea contractelor sunt imputabile statului român. De asemenea, având în vedere faptul că încheierea și executarea contractelor implică o pierdere de resurse ale societății Hidroelectrica, care este o societate publică, Comisia concluzionează măsurile respective sunt acordate prin intermediul unor resurse de stat.

6.1.3. Selectivitate

- (101) Pentru a fi considerată ajutor de stat, o măsură trebuie să fie specifică sau selectivă, în sensul că favorizează numai anumite societăți sau numai producția anumitor bunuri.
- (102) Contractele au fost încheiate cu anumiți furnizori, Termoelectrica și Electrocentrale Deva, fiecare dintre cei doi beneficiind în temeiul contractelor de avantaje economice necuvenite. Niciun alt furnizor de energie electrică al societății Hidroelectrica nu a beneficiat de condiții similare celor prevăzute în contracte. Avantajele economice care decurg din prețurile contractuale excesiv de mari sunt, prin urmare, selective.

6.1.4. Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale

- (103) Atunci când un ajutor acordat de un stat membru consolidează poziția unei societăți în comparație cu alte societăți concurente în sectorul schimburilor comerciale din cadrul Uniunii, acestea din urmă trebuie să fie considerate ca fiind afectate de ajutorul respectiv. În special, se presupune că există o denaturare a concurenței în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat de îndată ce statul acordă un avantaj financiar unei societăți dintr-un sector liberalizat în care există sau ar putea exista concurență⁽⁴⁰⁾.
- (104) Piața pentru vânzarea de energie electrică pe care își desfășoară activitatea Termoelectrica și Electrocentrale Deva este o piață deschisă concurenței (considerentele 35-38). Orice beneficiu economic acordat societăților respective ar putea să le ofere acestora un avantaj față de alți concurenți cărora nu li se aplică astfel de prețuri în condiții de piață. În cazul de față, sprijinul a avut drept scop să favorizeze producția de energie electrică pe bază de cărbune, ceea ce ar putea să denatureze concurența dintre producătorii de energie electrică. În plus, piața românească este în prezent (și era, la momentul faptelor) interconectată cu alte state membre, exportând către acestea energie electrică (considerentul 17).

⁽⁴⁰⁾ *Alzetta*, punctele 141-147; *Altmark Trans*.

- (105) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că aceste contracte ar putea denatura concurența și ar putea avea un efect asupra schimburilor comerciale dintre statele membre, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

6.1.5. Concluzie cu privire la existența ajutorului de stat

- (106) Având în vedere argumentele prezentate mai sus în considerentele 72-105, Comisia concluzionează că ambele contracte implică acordarea de ajutor de stat în favoarea societăților Termoelectrica și Electrocentrale Deva, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. România nu a respectat clauza de standstill prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din tratat. Ajutorul de stat este, prin urmare, ilegal.

6.2. Compatibilitatea ajutorului

- (107) Întrucât măsura pusă în aplicare de România în favoarea societăților Termoelectrica și Electrocentrale Deva constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, compatibilitatea sa trebuie evaluată din perspectiva excepțiilor prevăzute la alineatele (2) și (3) ale articolului menționat.
- (108) În cazul de față, ajutorul a furnizat beneficiarilor venituri curente din exploatare, nealocate în mod specific pentru anumite investiții care ar fi putut să îmbunătățească producția sau distribuția de energie electrică. Compatibilitatea cu piața internă a unui ajutor de exploatare de acest tip, în temeiul articolului 107 alineatul (2) sau (3) din tratat, trebuie să fie evaluată în mod restrictiv, în condiții stricte. Ajutorul de exploatare recurent și de lungă durată, furnizat timp de doi ani, nu pare nici să fie necesar, nici să contribuie la vreun obiectiv clar de interes comun al Uniunii. Nici proporționalitatea ajutorului nu este stabilă. În plus și în orice caz, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, este de competența statului membru să invoce eventuale motive de compatibilitate și să demonstreze că sunt îndeplinite condițiile pentru o astfel de compatibilitate ⁽⁴¹⁾.
- (109) Autoritățile române nu au invocat niciun eventual motiv pentru care ajutorul de stat ar putea fi considerat compatibil cu piața internă, iar Comisia nu a identificat niciun eventual astfel de motiv.
- (110) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că ajutorul de stat acordat prin intermediul contractelor este incompatibil cu piața internă.

6.3. Recuperare

- (111) În conformitate cu tratatul și cu jurisprudența constantă a Curții, Comisia are competența de a decide dacă statul membru în cauză trebuie să anuleze sau să modifice ajutorul atunci când a constatat că acesta este incompatibil cu piața internă ⁽⁴²⁾. De asemenea, Curtea a susținut în mod consecvent că obligația impusă unui stat membru de a anula ajutorul considerat de Comisie ca fiind incompatibil cu piața internă este menită să restabilească situația existentă anterior ⁽⁴³⁾. În acest context, Curtea a stabilit că obiectivul în cauză este atins după ce beneficiarul a rambursat sumele acordate ca ajutor ilegal, renunțând astfel la avantajul pe care l-a avut față de concurenții săi de pe piață și după restabilirea situației existente înainte de plata ajutorului ⁽⁴⁴⁾.
- (112) În conformitate cu jurisprudența, articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽⁴⁵⁾ prevede că „atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar [...]”.
- (113) Astfel, având în vedere faptul că ajutorul de stat în cauză nu a fost notificat Comisiei, încălcându-se articolul 108 din tratat și, prin urmare, trebuie să fie considerat ilegal și dat fiind faptul că ajutorul este și incompatibil cu piața internă, acesta trebuie să fie recuperat pentru a se restabili situația care exista pe piață înainte de acordarea sa. Recuperarea ar trebui să acopere intervalul de timp cuprins între data la care beneficiarii au obținut avantajul, cu alte cuvinte data la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarilor, și încetarea livrărilor, petrecută la sfârșitul anului 2011 ⁽⁴⁶⁾, iar sumele de recuperat ar trebui să fie purtătoare de dobândă până la recuperarea efectivă.

⁽⁴¹⁾ Cauza C-364/90, Italia/Comisia, Rec., 1993, p. I-2097, punctul 20.

⁽⁴²⁾ A se vedea cauza C-70/72 Comisia/Germania, Rec., 1973, p. 813, punctul 13.

⁽⁴³⁾ A se vedea cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92 Spania/Comisia Rec., 1994, p. I-4103, punctul 75.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea cauza C-75/97 Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-030671, punctele 64 și 65.

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽⁴⁶⁾ Livrările de energie electrică s-au oprit înainte de sfârșitul lunii august 2012, când administratorul judiciar al societății Hidroelectrica a decis încetarea contractelor.

- (114) Suma de recuperat ar fi diferența dintre media anuală a prețului la care Hidroelectrică a cumpărat energie electrică de la Termoelectrică și de la Electrocentrale Deva, astfel cum se prevede în considerentul 32, și prețurile cele mai mari practicate pe piață în fiecare an pentru cantitățile totale furnizate de acestea. Diferența este prevăzută în considerentul 89. Pe baza diferențelor de preț în vigoare la 1 ianuarie 2010 și 1 ianuarie 2011 în întreaga perioadă anuală, din motive de simplificare, sumele rezultate care trebuie recuperate sunt de 3 656 675 RON în cazul societății Electrocentrale Deva și de 22 619 821 RON în cazul societății Termoelectrică. Ca alternativă, autoritățile române pot estima sumele pe baza prețurilor intra-anuale (de exemplu, lunare, bilunare) perceptive efectiv societății Hidroelectrică.
- (115) Acestor sume, calculate pe baza oricăreia dintre cele două metode, li se adaugă dobânda pe baza graficului livrărilor lunare efective de energie electrică către Hidroelectrică din perioada 2009-2011, luându-se în considerare diferența față de prețurile de piață menționată în considerentul 89.
- (116) De asemenea, este oportun să se analizeze, având în vedere faptele cazului de față, dacă obligația de recuperare ar trebui extinsă la una sau mai multe entități juridice, altele decât Termoelectrică și Electrocentrale Deva, sau ar trebui impusă acestora în temeiul succesiunii legale sau al continuității economice cu o altă societate decât Termoelectrică și Electrocentrale Deva cu care ar exista continuitate economică, în cazul în care acestea ar fi în imposibilitatea de a îndeplini obligațiile de recuperare. În această privință, jurisprudența instanțelor UE a identificat mai multe criterii pe care Comisia le poate lua în considerare, împreună sau separat, pentru a stabili continuitatea economică între două societăți diferite ⁽⁴⁷⁾.

6.3.1. Termoelectrică – continuitatea economică cu CEH

- (117) Astfel cum s-a arătat în considerentul 52, Termoelectrică este o societate aflată în lichidare. În conformitate cu jurisprudența constantă, faptul că o societate este în insolvență și nu poate rambursa ajutorul nu este un motiv pentru ca aceasta să fie scutită de recuperare. În astfel de cazuri, restabilirea situației anterioare și eliminarea denaturării concurenței pot, în principiu, să fie realizate prin înscrierea la masa credală a creanței având ca obiect restituirea ajutorului ⁽⁴⁸⁾. În cazul în care autoritățile de stat nu sunt în măsură să recupereze suma integrală a ajutorului, înscrierea creanței poate îndeplini obligația de recuperare numai dacă procedura de insolvență duce la încetarea definitivă a activităților societății ⁽⁴⁹⁾. Cu toate acestea, în cazul în care societatea care a beneficiat de ajutorul ilegal este în insolvență și s-a înființat o societate pentru a continua o parte din activitățile societății în insolvență, desfășurarea respectivelor activități poate, în cazul în care ajutorul în cauză nu este recuperat în totalitate, să prelungească denaturarea concurenței cauzată de avantajul concurențial de care societatea a beneficiat pe piață în raport cu concurenții săi. În consecință, o astfel de societate nou-creată poate să fie obligată, dacă beneficiază în continuare de avantajul respectiv, să ramburseze ajutorul în cauză ⁽⁵⁰⁾. Aceasta ar fi situația, de exemplu, dacă înaintea de lichidarea beneficiarului ajutorului activele cărora le era destinat ajutorul sunt transferate, în condiții de continuare a activității, către o filială pentru a desfășura în continuare activitatea beneficiarului (succesiune economică). În plus, dacă societatea beneficiară a fuzionat cu o altă societate, transferându-și toate drepturile și obligațiile către entitatea rezultată în urma concentrării, obligația de rambursare a ajutorului este, de asemenea, transferată acesteia din urmă (succesiune legală).
- (118) În cazul de față, în lipsa recuperării sumei integrale a ajutorului de care au beneficiat activitățile societății Termoelectrică, este necesar să se analizeze dacă ar exista continuitate economică și/sau continuitate juridică între Termoelectrică și alte societăți.
- (119) În ceea ce privește continuitatea economică, astfel cum s-a arătat în considerentele 48 și 51, în septembrie 2011 Termoelectrică a înființat o filială, Electrocentrale Paroșeni, căreia i-a transferat (în cadrul aceluiași grup de stat) centrala care a livrat efectiv cantitatea de energie electrică achiziționată în temeiul contractului cu Termoelectrică (considerentele 48-65), inclusiv toate drepturile și obligațiile care reveneau societății Termoelectrică în baza respectivului contract, și a continuat să vândă energie electrică societății Hidroelectrică în temeiul acestui contract până în octombrie 2011 (atunci când acesta a fuzionat în CEH). Prin urmare, Electrocentrale Paroșeni a preluat de la societatea sa mamă, Termoelectrică, activitățile care au beneficiat de ajutor și a continuat aceste activități. Prin urmare, ar trebui să fie considerată succesorul economic al societății Termoelectrică.

⁽⁴⁷⁾ T-123/09 Ryanair/Comisia, UE:T2012:164, punctele 155-156, T-415/05, T-416/05 și T-423/05, Republica Elenă, Olimpiakes Aerogrammes AE și Olimpiaki Aeroporia AE/Comisia, UE:T:2010:386, punctul 135 și C-287/12 P, Ryanair Ltd/Comisia, UE:C2013:395, punctele 101-107.

⁽⁴⁸⁾ Cauza 277/00 SMI, Rec., 2004, p. I-4355, punctul 85; cauza 52/84 Comisia/Belgia, Rec., 1986, p. 89, punctul 14; cauza C-142/87 Tubemeuse, Rec., 1990, p. I-959, punctele 60-62.

⁽⁴⁹⁾ Cauza C-610/10, Comisia/Spania (Magesa), 2012, publicată în culegerea de jurisprudență electronică (Rapoartele Curții – secțiunea generală), punctul 104 și jurisprudența citată.

⁽⁵⁰⁾ Cauza C-610/10, Comisia/Spania (Magesa), punctul 106.

- (120) În noiembrie 2012, Electrocentrale Paroșeni a fuzionat apoi cu Electrocentrale Deva și cu Electrocentrale Paroșeni în societatea nou-creată CEH. Prin intermediul respectivei concentrări, CEH a preluat toate drepturile și obligațiile societății Electrocentrale Paroșeni, care a dispărut ca entitate juridică de sine stătătoare. Rezultă că există o continuitate juridică între Electrocentrale Paroșeni, care a preluat activitățile care au beneficiat de ajutor, și CEH, în care a fuzionat de la data de 1 noiembrie 2012 și care i-a preluat toate drepturile și obligațiile.
- (121) Obligația de recuperare a ajutorului acordat societății Termoelectrica ar trebui, prin urmare, să fie extinsă la CEH.

6.3.2. *Electrocentrale Deva – continuitate economică cu CEH*

- (122) Astfel cum s-a arătat în considerentul 51, Electrocentrale Deva, care a beneficiat pe deplin de ajutor ca entitate juridică de sine stătătoare, deși era controlată de Termoelectrica, nu mai există ca entitate de sine stătătoare. Există însă o continuitate juridică între Electrocentrale Deva, ca entitate juridică ce a beneficiat de ajutor, și CEH, în care a fuzionat la data de 1 noiembrie 2012 și care i-a preluat toate drepturile și obligațiile.
- (123) De asemenea, mai multe elemente atestă existența continuității economice între Electrocentrale Deva și CEH, de exemplu: (i) ca urmare a concentrării dintre Electrocentrale Deva și Electrocentrale Paroșeni, societatea nou-creată CEH a preluat, începând cu luna august 2012, ambele societăți, împreună cu activele operaționale și cu angajații acestora; (ii) societatea nou-creată CEH a avut ca activitate economică principală în 2012 producerea de energie electrică, la fel ca și Electrocentrale Deva; (iii) ambele societăți sunt deținute integral de stat: astfel cum se arată în considerentul 50, la data la care au încetat livrările de energie electrică prevăzute în contracte, Termoelectrica, o societate aflată integral în proprietatea statului, deținea în proporție de 100 % societățile Electrocentrale Deva și Electrocentrale Paroșeni; (iv) societatea nou-creată CEH este, de asemenea, deținută în proporție de 100 % de stat.
- (124) Având în vedere cele de mai sus, este stabilită continuitatea juridică și economică dintre, pe de o parte, Electrocentrale Deva și Termoelectrica, prin intermediul societății Electrocentrale Paroșeni, și, pe de altă parte, CEH. În această privință, conversia creanțelor în acțiuni pe baza unei evaluări independente a transferului de acțiuni, care a precedat concentrarea prin care societățile Electrocentrale Deva și Electrocentrale Paroșeni au format CEH (considerentul 50), nu întrerupe continuitatea între cele trei societăți în cauză. O înțelegere privind distribuirea acțiunilor nu influențează identitatea beneficiarului (beneficiarilor) ajutorului, nici avantajele obținute datorită acestuia și transferate indiferent de identitatea acționarului care, în plus, în cazul de față, s-a întâmplat să fie, în ultimă instanță, statul român, înainte de 2011 și după fuzionarea în CEH. Rezultă că obligațiile de recuperare a fondurilor de la Electrocentrale Deva și Termoelectrica ar trebui extinse la CEH.

6.3.3. *Concluzie privind recuperarea*

- (125) Cuantumul ajutorului (fără dobânzi) care trebuie recuperat ar fi, în principiu, de 3 656 675 RON în cazul societății Electrocentrale Deva și de 22 619 821 RON în cazul societății Termoelectrica. Având în vedere continuitatea juridică și economică stabilită între Electrocentrale Deva, Termoelectrica și CEH, obligația de recuperare a fondurilor de la ambii beneficiari ar trebui extinsă la CEH.

7. CONCLUZIE

- (126) Contractele pe care Hidroelectrică le-a încheiat cu Termoelectrică și Electrocentrale Deva au prevăzut în anii 2010 și 2011 tarife preferențiale pentru energie electrică în favoarea acestora din urmă. Acestea au constituit ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. România a pus în aplicare în mod ilegal respectivul ajutor, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat. Ajutorul este incompatibil cu piața internă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat care, în principiu, se ridică la 3 656 675 RON pentru Electrocentrale Deva și la 22 619 821 RON pentru Termoelectrică, sub formă de tarife preferențiale la energie electrică de care au beneficiat respectivele societăți, acordat în mod ilegal de România, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 2

România recuperează de la beneficiari ajutorul incompatibil menționat la articolul 1. Obligația de recuperare a ajutorului se extinde la CE Hunedoara.

Sumele de recuperat sunt purtătoare de dobândă începând de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la momentul recuperării lor efective.

Dobânda se calculează pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽⁵¹⁾.

Articolul 3

Recuperarea ajutorului menționat la articolul 1 este imediată și efectivă.

România asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 4

În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, România transmite următoarele informații:

- suma totală (suma principală și dobânzile) care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar;
- o descriere detaliată a măsurilor deja întreprinse și a celor planificate în vederea asigurării conformității cu prezenta decizie, inclusiv dovada că a înregistrat ordinul de recuperare cu un rang corespunzător în cadrul procesului de lichidare a societății Termoelectrica;
- dacă Termoelectrica se află în imposibilitatea de a plăti ordinul de recuperare, hotărârea de dizolvare a acestei societăți și dovada ieșirii sale definitive de pe piață;
- documente care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

România informează Comisia despre progresele înregistrate în ceea ce privește măsurile naționale întreprinse pentru a pune în aplicare prezenta decizie până la recuperarea integrală a ajutorului menționat la articolul 1. România prezintă imediat, la simpla solicitare a Comisiei, informații privind măsurile care au fost deja întreprinse și cele planificate în vederea asigurării conformității cu prezenta decizie. De asemenea, România furnizează informații detaliate privind cuantumul ajutorului și ale dobânzilor deja recuperate de la beneficiar.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează României.

Adoptată la Bruxelles, 20 aprilie 2015.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

⁽⁵¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1), cu modificările ulterioare.

ANEXĂ

EVALUAREA AVANTAJULUI ECONOMIC – ANALIZĂ ECONOMETRICĂ

Justificarea și descrierea analizei economice

Analiza econometrică efectuată de Comisie urmărește să determine prețuri de referință pentru contractele care fac obiectul anchetei, rezultate în urma unei analize de regresie efectuate asupra caracteristicilor contractelor din setul de date care nu fac obiectul anchetei. Într-o primă etapă, analiza de regresie permite construirea unui preț de referință în funcție de caracteristicile contractelor din setul de date („previziuni pe eșantion”). Într-o a doua etapă, rezultatele analizei de regresie sunt utilizate pentru predicția unui preț de referință pentru contractele care fac obiectul anchetei ținând seama de caracteristicile lor contractuale („previziuni în afara eșantionului”). În analiza de regresie, variația de preț între contractele din setul de date se explică cu ajutorul următoarelor caracteristici: cantitatea achiziționată și variabilele anuale ⁽¹⁾.

Analiza econometrică se bazează pe principiul că există o serie de factori determinanți ai prețurilor, cum ar fi cantitățile. Ar fi eronat să se compare prețurile între diferitele contracte fără a se ține seama de acești factori. Logica acestui exercițiu cantitativ este, prin urmare, că luarea în considerare a unor factori externi permite o mai bună comparație a prețurilor din diferite contracte. În absența normalizării, numai contractele perfect identice ar putea fi comparate în mod pertinent.

Acest exercițiu empiric nu are scopul de a estima o relație cauzală între prețuri și anumiți factori externi. De exemplu, estimarea unei relații cauzale între anumiți factori și prețuri ar necesita introducerea în ecuație a riscului de endogeneitate, cu alte cuvinte a riscului ca o variabilă cauzală (de exemplu cantitățile) să fie ea însăși influențată de variabila explicată (de exemplu, prețul), din cauza variabilelor omise sau a distorsiunii de simultaneitate. Scopul acestui exercițiu cantitativ este de a „normaliza” prețurile corespunzătoare diferitelor contracte pentru a permite o mai bună comparație între acestea. Normalizarea este necesară în absența unor contracte și a unor caracteristici de aprovizionare ale acestora perfect identice.

Analiza de regresie reflectă principalele caracteristici ale contractelor bilaterale în cauză:

- includerea în regresie a variabilei „cantitate” reflectă faptul că prețurile sunt în general mai mici atunci când cantitățile achiziționate sunt mai ridicate ⁽²⁾;
- includerea variabilelor anuale reflectă dimensiunea temporală și eventuala modificare a condițiilor pieței între diferiți ani.

În ceea ce privește prima etapă a analizei empirice, rezultatele analizei de regresie asupra contractelor din setul de date sunt raportate în tabelul 1 de mai jos.

În ceea ce privește a doua etapă a analizei empirice, Comisia a identificat o valoare de referință pentru fiecare an și a comparat apoi poziția contractelor față de această valoare de referință pentru a concluziona dacă prețurile practicate de Hidroelectrică au fost mai mici sau mai mari decât prețul de referință modelat. Etapele următoare descriu în detaliu metodologia folosită pentru determinarea valorii de referință:

În primul rând, pentru fiecare contract care face obiectul anchetei, se calculează în ce măsură în fiecare an prețul real se îndepărtează de prețul de referință corespunzător calculat utilizându-se regresia și caracteristicile contractelor;

În al doilea rând, se identifică contractul cu divergența cea mai mare dintre contractele cu preț superior (*most-upward-diverging contract* – „MUD”) ⁽³⁾; acesta este contractul din setul de date al cărui preț observat depășește cel mai mult prețul de referință corespunzător (în termeni absoluți). Alegerea contractului MUD, care oferă o plajă de variație peste valoarea estimată centrală a prețului de referință, rămânând însă conservativă, este justificată; în primul rând, modelul econometric nu explică 100 % din prețul observat în setul de date, iar estimarea unică a prețului de referință se situează, de fapt, într-un interval de încredere și prezintă o marjă de eroare peste sau sub nivelul estimării; în al doilea rând, pe piață reală se manifestă abateri de preț față de prețul unic posibil. Contractul MUD, care derivă dintr-un contract bazat pe piață (a se vedea considerentele 42-45), oferă informații cuantificate cu privire la ordinul de mărime posibil al unor asemenea abateri și stabilește o plajă de variație bazată pe piață în jurul prețului de referință calculat;

⁽¹⁾ Variabilele „durata contractului” și „profilul de consum cumpărătorului” (*buyer off-take profile*) nu sunt incluse, deoarece acestea nu sunt semnificative din punct de vedere statistic.

⁽²⁾ Procesarea prealabilă a datelor a condus la eliminarea a trei date anuale referitoare la contractele corespunzătoare vânzătorilor intragrup ale ALRO din 2009 până în 2011, deoarece este probabil ca acestea să reflecte condiții de piață diferite de cele existente în negocierile contractelor bilaterale dintre un furnizor și un cumpărător independent, care constituie obiectul discuției în acest caz.

⁽³⁾ Regresia se aplică asupra 137 observații ale datelor unor contracte individuale în perioada 2009-2011.

În al treilea rând, diferența de preț față de contractul MUD se utilizează pentru a separa prețurile observate mai mari decât prețul de referință de contractele situate sub prețul de referință:

- în cazul în care un contract are un preț observat peste nivelul prețului de referință corespunzător și dacă diferența de preț corespunzătoare respectivului contract este mai mare decât diferența de preț față de MUD ⁽¹⁾, *prima facie* acest contract este considerat a nu fi conform cu piața;
- în caz contrar, contractul ar trebui să fie considerat ca fiind în conformitate cu piața.

Tabelul de mai jos prezintă rezultatele detaliate obținute din analiza de regresie pe baza setului de date. Regresia explică 36 % din variațiile datelor. Estimările coeficienților prezentate în tabelul de mai jos sunt utilizate într-o a doua etapă pentru a se prevedea prețuri „de referință” pentru contractele care fac obiectul anchetei („previziuni în afara eșantionului”), presupunând că acestea ar fi, de asemenea, contracte de vânzare cu amănuntul, cum sunt contractele din setul de date.

Rezultatele analizei econometrice

Tabelul 1

Analiza de regresie

Source	SS	df	MS	Number of obs =	137
Model	4218,7868	5	8436,95736	F(5,131)	= 14,73
Residual	75057,7748	131	572,960113	Prob > F	= 0,0000
Total	117242,562	136	862,077659	R-squared	= 0,3598
				Adj R-squared	= 0,3354
				Root MSE	= 23,937

Average price RON ~ h	Coef.	Std. Err.	t	P > t	[95 % Conf. Interval]	
Annual quantity GWh year	-,0114518	,0078662	- 1,46	0,148	-,027013	,0041094
2008	26,39286	6,212094	4,25	0,000	14,10385	38,68186
2009	44,00499	6,668892	6,60	0,000	30,81234	57,19765
2010	32,16928	6,525077	4,93	0,000	19,26112	45,07744
2011	49,21547	6,458884	7,62	0,000	36,43826	61,99268
_cons	153,9978	5,159037	29,85	0,000	143,792	164,2036

Tabelele următoare prezintă rezultatele analizei empirice care utilizează analiza de regresie detaliată în tabelul 1, în cazul în care, pentru fiecare an, contractul MUD este selectat pe baza diferenței de preț (în RON/MWh) între prețul estimat al fiecărui contract și prețul observat corespunzător. Tabelele 2 și 3 de mai jos prezintă diferențele dintre prețurile de achiziție contractuale ale Hidroelectrica pentru fiecare an din perioada în cauză (și anume 2009-2011) și prețul de referință „simulat” pentru cele două societăți care fac obiectul anchetei.

În 2009, contractul MUD, care este contractul din setul de date cu cea mai mare diferență între prețul observat și prețul estimat corespunzător, are o diferență de preț estimată la 69,73 RON/MWh. Niciunul dintre cele două contracte dintre Hidroelectrica și Termoelectrica și, respectiv, dintre Hidroelectrica și Electrocentrale Deva, nu are o diferență între prețul observat și prețul estimat mai mare de 69,73 RON/MWh (a se vedea tabelul 2).

⁽¹⁾ Contractul MUD inițial pentru anul 2011 corespunde vânzării intragrup ale OMV Petrom. Deoarece este probabil ca astfel de vânzări intragrup, precum cele ale ALRO (a se vedea nota de subsol 2), să reflecte condiții de piață diferite decât cele prevalente în negocierile contractelor bilaterale dintre un furnizor și un cumpărător independent, care constituie obiectul discuției în cazul de față, în locul acestuia se utilizează contractul MUD următor.

În 2010, contractul MUD a avut o diferență de preț estimată la 45,36 RON/MWh. Ambele contracte dintre Hidroelectrică și Termoelectrică și Electrocentrale Deva au un preț observat mai mare decât prețul estimat, diferența de preț fiind mai mare de 45,36 RON/MWh, și anume o diferență de 53,05 RON/MWh în cazul contractului cu Termoelectrică și, respectiv, 51,37 RON/MWh în cazul contractului cu Electrocentrale Deva (a se vedea tabelul 2).

În 2011, contractul MUD a avut o diferență de preț estimată la 30,12 RON/MWh. Ambele contracte, atât cel dintre Hidroelectrică și Termoelectrică, cât și cel dintre Hidroelectrică și Electrocentrale Deva au un preț observat mai mare decât prețul estimat, diferența de preț fiind mai mare de 30,12 RON/MWh, și anume o diferență de 38,62 RON/MWh în cazul contractului cu Termoelectrică și, respectiv, 32,64 RON/MWh în cazul contractului cu Electrocentrale Deva (a se vedea tabelul 2).

Tabelul 2

Analiza contractelor în perioada relevantă 2009-2011

	(în RON/MWh)		
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Preț observat (PO)	227,40	230,00	234,40
Preț estimat (PE)	187,69	176,95	195,78
Diferență (PO – PE)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Diferența Preț Observat – Preț Estimat + MUD	< MUD	7,69	8,50
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Preț observat (PO)	230,20	234,00	234,00
Preț estimat (PE)	192,28	182,63	201,54
Diferență (PO – PE)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Diferența Preț Observat – Preț Estimat + MUD	< MUD	6,01	2,34

Rezultatele de mai sus arată că prețurile pe care Termoelectrică le-a plătit Electrocentrale Deva și Termoelectrică în 2010 și 2011 sunt mai mari decât valoarea de referință rezonabilă stabilită pe baza contractelor din setul de date. Cu toate acestea, comparația se realizează între contractele de vânzare cu amănuntul (toate contractele din setul de date) și contractele angro dintre Hidroelectrică și Electrocentrale Deva, respectiv, Termoelectrică. Cu alte cuvinte, prețurile de referință simulate includ costurile de vânzare cu amănuntul, care nu se aplică celor două contracte și, prin urmare, prețurile de referință simulate corespunzătoare sunt mai mari decât prețurile angro. Prin urmare, pentru a ține seama de această diferență este indispensabil să se deducă marja de vânzare cu amănuntul de 5 % din valoarea absolută a contractului MUD ⁽¹⁾. Rezultatele sunt prezentate în tabelul de mai jos și confirmă cu atât mai mult existența unor prețuri mai mari decât prețul de referință pe piață în 2010 și 2011 pentru cei doi furnizori:

Tabelul 3

Analiza contractelor cu aplicarea unei reduceri cu 5 % a marjei de vânzare cu amănuntul pentru perioada relevantă 2009-2011

	(în RON/MWh)		
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Preț observat (PO)	227,40	230,00	234,40
Preț estimat (PE)	187,69	176,95	195,78

⁽¹⁾ Pe baza valorii mediane a marjei unui operator comercial din România, Raportul KPMG pentru Energy Holdings, mai 2014, apendicele 3, p. 53.

(în RON/MWh)			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Diferență (PO – PE)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Diferența Preț Observat – [(Preț Estimat + MUD) – 5 %]	< MUD	18,81	19,80
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Preț observat (PO)	230,20	234,00	234,00
Preț estimat (PE)	192,28	182,63	201,54
Diferență (PO – PE)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Diferența Preț Observat – [(Preț Estimat + MUD) – 5 %]	< MUD	17,41	13,92

În concluzie, analizele econometrice indică faptul că prețurile contractuale pentru Electrocentrale Deva și pentru Termoelectrica sunt mai mari decât prețul pieței. Cu toate acestea, dat fiind intervalul de incertitudine larg pe care modelul nu îl reflectă, concluzia analizei econometrice trebuie completată cu informații economice suplimentare privind conformitatea cu piața a comportamentului Hidroelectrica și/sau alte date privind contractele.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Decizia (PESC) 2015/1836 a Consiliului din 12 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 266 din 13 octombrie 2015)

1. La pagina 76, ultimele patru considerente:

- în loc de:* „(13) Măsurile restrictive nu aduc atingere privilegiilor și imunităților de care se bucură membrii misiunilor diplomatice și consulare acreditate într-un stat membru al UE, în conformitate cu dreptul internațional, inclusiv Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 1961 și Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963. Mai mult, măsuri restrictive nu aduc atingere îndeplinirii funcțiilor diplomatice și asistenței consulare a statelor membre în Siria.
- (14) Persoanele sau entitățile din cadrul unei categorii menționate în considerentele (6)-(12) nu ar trebui să facă obiectul măsurilor restrictive în cazul în care există suficiente informații privind faptul că aceste persoane sau entități nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare.
- (14) Toate deciziile de includere pe listă ar trebui luate la nivel individual și de la caz la caz, ținând seama de proporționalitatea măsurii.
- (15) Prin urmare, Decizia 2013/255/PESC ⁽¹⁾, care a înlocuit Decizia 2011/273/PESC, ar trebui să fie modificată în consecință,

⁽¹⁾ Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 147, 1.6.2013, p. 14).”

- se va citi:* „(13) Măsurile restrictive nu aduc atingere privilegiilor și imunităților de care se bucură membrii misiunilor diplomatice și consulare acreditate într-un stat membru al UE, în conformitate cu dreptul internațional, inclusiv Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 1961 și Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963. Mai mult, măsurile restrictive nu aduc atingere îndeplinirii funcțiilor diplomatice și asistenței consulare ale statelor membre în Siria.
- (14) Persoanele sau entitățile din cadrul unei categorii menționate în considerentele (6)-(12) nu ar trebui să facă obiectul măsurilor restrictive în cazul în care există suficiente informații privind faptul că aceste persoane sau entități nu sunt sau nu mai sunt asociate regimului ori nu exercită influență asupra acestuia sau nu prezintă un risc real de eludare.
- (15) Toate deciziile de includere pe listă ar trebui luate la nivel individual și de la caz la caz, ținând seama de proporționalitatea măsurii.
- (16) Prin urmare, Decizia 2013/255/PESC ⁽¹⁾, care a înlocuit Decizia 2011/273/PESC, ar trebui să fie modificată în consecință,

⁽¹⁾ Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 147, 1.6.2013, p. 14).”

2. La pagina 78, articolul 1 punctul 1, referitor la noul considerent 12 din Decizia 2013/255/PESC:

- în loc de:* „(12) Măsurile restrictive nu aduc atingere privilegiilor și imunităților de care se bucură membrii misiunilor diplomatice și consulare acreditate într-un stat membru al UE, în conformitate cu dreptul internațional, inclusiv Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 1961 și Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963. Mai mult, măsuri restrictive nu aduc atingere îndeplinirii funcțiilor diplomatice și asistenței consulare a statelor membre în Siria.”
- se va citi:* „(12) Măsurile restrictive nu aduc atingere privilegiilor și imunităților de care se bucură membrii misiunilor diplomatice și consulare acreditate într-un stat membru al UE, în conformitate cu dreptul internațional, inclusiv Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 1961 și Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963. Mai mult, măsurile restrictive nu aduc atingere îndeplinirii funcțiilor diplomatice și asistenței consulare ale statelor membre în Siria.”

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO